

# **GUIA PRÀCTICA CONTRA LA VIOLÈNCIA DOMÈSTICA I DE GÈNERE**



**CONSELL GENERAL DEL PODER JUDICIAL**  
OBSERVATORI CONTRA LA VIOLÈNCIA DOMÈSTICA I DE GÈNERE

## ÍNDIX

<b>ÍNDIX</b>	<b>2</b>
<b>INTRODUCCIÓ</b>	<b>4</b>
<b>1.-REFORMES DE LA LLEI D'ENJUDICIAMENT CRIMINAL</b>	<b>5</b>
1.1. LA PRESÓ PROVISIONAL	5
1.1.1.- Article 502: competència i proporcionalitat	5
1.1.2.- Article 503: requisits	6
1.1.3.- Article 504: temps de durada	8
1.1.4.-Article 505: procediment i compareixença	11
1.1.5.- Article 506: interlocutòria de presó	13
1.1.6.- Article 507: recursos	14
1.1.7.- Article 508: arrest domiciliari o en un altre centre	15
1.1.8.- Articles 509 i 510: comunicació de detinguts i presos	15
1.1.9.- Article 511: execució de la interlocutòria de presó i llibertat	17
1.1.10.- Article 529: llibertat provisional	18
1.1.11.- Article 530: obligacions de la persona en llibertat provisional	19
1.1.12.- Article 539 (paràgrafs 3º i 4º): Agreujament de les condicions de l'imputat	19
1.1.13.- Article 544 bis (darrer paràgraf): incompliment de la mesura cautelar	20
1.2.- ELS JUDICIS RÀPIDS PER DELICTE O FALTA A L'ÀMBIT DE LA VIOLÈNCIA DOMÈSTICA	21
1.2.1.- Article 795: àmbit d'aplicació	21
1.2.2.- Article 796: actuacions de la Policia Judicial (citació de membres de Forces i Cossos de Seguretat)	23
1.2.3.- Article 797: diligències urgents	25
1.2.4.- Article 798: audiència a les parts sobre suficiència de diligències practicades i mesures cautelars	28
1.2.5.- Article 801: conformitat	29
1.2.6.- Article 962: judici de faltes davant el Jutjat de Guàrdia	31
1.2.7.- Article 965: impossibilitat de celebrar judici de faltes durant el servei de guàrdia	32
1.2.8.- Article 966: citacions al judici	34
1.3.- ESTATUTO DE LA VÍCTIMA EN EL PROCESO PENAL ESPAÑOL	35
1.3.1.- Drets a l'inici del procediment	35
1.3.2.- Drets en la reparació del dany	35
1.3.3.- Dret a la dignitat	36
1.3.4.- Dret a la informació	36
1.3.5.- Dret a la protecció	37
1.3.6.- Condició de part	37
<b>2.-REFORMES DEL CODI PENAL</b>	<b>38</b>
2.1.- REFORMES DE LA PART GENERAL	38
2.1.1.- Article 37: pena de localització permanent	38

## Guia Pràctica Contra la Violència Domèstica i de Gènere

2.1.2.- Article 39: penes restrictives de drets .....	39
2.1.3.- Article 40: catàleg de penes privatives de drets.....	40
2.1.4.- Article 46: inhabilitació especial per a l'exercici de la pàtria potestat, tutela, curatela, guarda o acolliment.....	41
2.1.5.- Article 48: pena de prohibició d'aproximació a la víctima o familiars .....	42
2.1.6.- Article 49: pena de treballs en benefici de la comunitat.....	43
2.1.7.- Article 57: prohibicions a imposar a les sentències.....	44
2.1.8.- Article 83: suspensió de l'execució de la pena.....	46
2.1.9.- Article 84: revocació de la suspensió de l'execució de la pena .....	48
2.1.10.- Article 88: substitució de la pena privativa de llibertat.....	48
2.2.- REFORMAS DE LA PARTE ESPECIAL.....	50
2.2.1.- Article 153: delictes de lesions en l'àmbit domèstic .....	50
2.2.2.- Article 173.2: delictes de violència habitual .....	51
2.2.3.- Article 468: delictes de trencament de condemna o mesura .....	53
2.2.4.- Article 617: falta de maltractaments.....	55
2.2.5.- Article 620: falta d'amenaçes, coacció, injúries o vexació injusta.....	55

## INTRODUCCIÓ

**En el marc de l'Observatori contra la Violència Domèstica i de Gènere, el Grup d'Experts en aquesta matèria, integrat per Magistrats i Magistrades nomenats/des pel Consell General del Poder Judicial, ha elaborat aquesta Guia.**

**Amb aquesta es pretén oferir als professionals que treballen en aquest àmbit un instrument útil per abordar les reformes més recents de la Llei d'Enjudiciament Criminal i del Codi Penal.**

**Elaborada des d'una perspectiva eminentment pràctica, la sistemàtica escollida pretén facilitar la consulta de la Guia:**

- **L'anàlisi es desenvolupa article per article.**
- **L'estudi de cada article s'inicia amb un quadre comparatiu:**
  - **A la columna de l'esquerra es recull l'anterior redacció**
  - **A la columna de la dreta es recull la nova redacció, assenyalant amb negreta les innovacions**
- **Posteriorment, es recullen els aspectes més destacables de la nova regulació.**

# 1.-REFORMES DE LA LLEI D'ENJUDICIAMENT CRIMINAL

## 1.1.- LA PRESÓ PROVISIONAL.

- Preceptes afectats
  - Articles 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 529, 530, 539 i 544 bis.
- Modificacions realitzades per les Lleis següents:
  - Llei Orgànica 13/2003, de 24 d'octubre (BOE 27 de octubre) que va entrar en vigor el dia següent a la seva publicació
  - Llei Orgànica 15/2003, de 25 de novembre, (BOE 26 de novembre de 2003), de modificació del Codi Penal, que va entrar en vigor el dia següent a la seva publicació
- Articles analitzats per María Jesús Millán de las Heras i Pilar Alhambra Pérez.

### *1.1.1.- Article 502: competència i proporcionalitat*

<i>Precepte de la LECRIM anterior</i>	<i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i>
Mentre la causa es trobi en estat de sumari, només podrà decretar la presó provisional el Jutge d'Instrucció, el que formi les primeres diligències, o el que en virtut de comissió o interinament exerceixi les funcions d'aquell.	<p>1. Podrà decretar la presó provisional el jutge o magistrat instructor, el jutge que formi les primeres diligències, així com el jutge penal o tribunal que conegui de la causa.</p> <p>2. La presó provisional només s'adoptarà quan objectivament sigui necessària, de conformitat amb allò establert als articles següents, i quan no existeixin altres mesures menys carregoses per al dret a la llibertat a través de les quals puguin assolir-se les mateixes finalitats que amb la presó provisional.</p> <p>3. El jutge o tribunal tindrà en compte per adoptar la presó provisional la repercussió que aquesta mesura pugui tenir sobre l'imputat, considerant les seves circumstàncies i el fet objecte de les acusacions, així com l'entitat de la pena que li pugui ser imposada.</p> <p>4. No s'adoptarà en cap cas la presó provisional quan de les investigacions practicades s'infereixi racionalment que el fet no és constitutiu de delictes o que el mateix es va cometre amb una causa de justificació.</p> <p><b><u>FI ARTÍCLE 502</u></b></p>

## **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1. L'article 502 Lecrim regula la competència per acordar la presó provisional dels imputats, acusats i condemnats d'una forma més detallada i precisa, d'acord amb la nova estructura orgànica del Poder Judicial.

2. A més a més estableix els criteris d'idoneïtat, necessitat i proporcionalitat en sentit estricte que han de regir qualsevol mesura restrictiva de drets fonamentals que s'acordi pel jutge o tribunal competents.

3. En qualsevol cas, queda proscriu la presó provisional quan el fet no sigui constitutiu de delictes o concorri una causa de justificació. És a dir, només es pot acordar la presó provisional quan es dedueixi de les investigacions que s'ha comès un fet típic, és a dir, regulat com a antijurídic i com a delictes en el Codi Penal.

### ***1.1.2.- Article 503: requisits***

<b><i>Precepte de la LECRIM anterior</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
<p>Per decretar la presó provisional seran necessàries les circumstàncies següents:</p> <p>1a Que a la causa consti l'existència d'un fet que presenti els caràcters de delictes.</p> <p>2a Que aquest tingui assenyalada una pena superior a la presó menor, o bé que, tot i que tingui assenyalada una pena de presó menor o inferior, el jutge consideri necessària la presó provisional, atesos els antecedents de l'imputat, les circumstàncies del fet, l'alarma social que el delictes hagi produït o la freqüència amb la què es cometin fets anàlegs. Quan el Jutge hagi decretat la presó provisional en el cas de delictes que tingui prevista una pena inferior a la de presó major, podrà, segons el seu criteri, deixar-la sense efecte, si les circumstàncies considerades haguessin variat, acordant la llibertat de l'inculpat amb o sense fiança.</p> <p>3a Que apareguin a la causa motius suficients per creure responsable criminalment del delictes a la persona contra qui s'ha de dictar la diligència de presó.</p>	<p><b>1. La presó provisional només es pot disposar quan es donin els requisits següents:</b></p> <p><b>1º Que consti en la causa l'existència d'un o de diversos fets que presentin caràcters de delictes sancionat amb una pena amb un màxim igual o superior a dos anys de presó, o bé amb una pena privativa de llibertat d'una durada inferior si l'imputat té antecedents penals no cancel·lats ni susceptibles de cancel·lació, derivats d'una condemna per delictes dolós.</b></p> <p><b>Si són diversos els fets imputats cal atènyer-se al que preveuen les regles especials per a l'aplicació de les penes, de conformitat amb allò que disposa la secció 2a del capítol II del títol III del llibre I del Codi penal.</b></p> <p><b>2º. Que en la causa hi hagi prou motius per creure responsable criminalment del delictes la persona contra qui s'ha de dictar la interlocutòria de presó.</b></p> <p><b>3º. Que mitjançant la presó provisional es persegueixi alguna de les finalitats següents:</b></p> <p><b>a) Assegurar la presència de l'imputat en el procés quan es pugui inferir racionalment un risc de fuga.</b></p> <p><b>Per valorar l'existència d'aquest perill cal atènyer-se conjuntament a la naturalesa del fet, a la gravetat de la pena que es pugui imposar a l'imputat, a la situació familiar, laboral i econòmica d'aquest, així com a la imminència de la celebració del judici oral, en particular en els casos en què és procedent incoar el procediment per a l'enjudiciament ràpid que regula el títol III del llibre IV d'aquesta Llei.</b></p> <p><b>És procedent disposar per aquesta causa la presó provisional de la persona imputada quan, vistos els antecedents que resultin de les actuacions, qualsevol òrgan judicial hagi dictat almenys dues requisitòries per a la seva crida i cerca en els dos anys anteriors. En</b></p>

aquests supòsits no és aplicable el límit que estableix l'ordinal 1r d'aquest apartat respecte de la pena.

b) Evitar l'ocultació, l'alteració o la destrucció de les fonts de prova rellevants per a l'enjudiciament en els casos en què hi hagi un perill fundat i concret.

No és procedent disposar la presó provisional per aquesta causa quan es pretengui inferir aquest perill únicament de l'exercici del dret de defensa o de la falta de col·laboració de l'imputat en el curs de la investigació.

Per valorar l'existència d'aquest perill cal atènyer-se a la capacitat de l'imputat per accedir per ell mateix o a través de tercers a les fonts de prova o per influir sobre altres imputats, testimonis o perits o els qui ho puguin ser.

c) Evitar que l'imputat pugui actuar contra béns jurídics de la víctima, especialment quan aquesta sigui alguna de les persones a les quals es refereix l'article 173.2 del Codi penal. En aquests casos no és aplicable el límit que estableix l'ordinal 1r d'aquest apartat respecte de la pena.

2. També es pot disposar la presó provisional, si es donen els requisits que estableixen els ordinals 1r i 2n de l'apartat anterior, per evitar el risc que l'imputat cometí altres fets delictius.

Per valorar l'existència d'aquest risc cal atènyer-se a les circumstàncies del fet, així com a la gravetat dels delictes que es puguin cometre.

Només es pot disposar la presó provisional per aquesta causa quan el fet delictiu imputat sigui dolós. No obstant això, el límit que preveu l'ordinal 1r de l'apartat anterior no és aplicable quan dels antecedents de l'imputat i altres dades o circumstàncies que aportí la policia judicial o que resultin de les actuacions se'n pugui inferir racionalment que l'imputat actua concertadament amb una altra persona o altres persones de manera organitzada per a la comissió de fets delictius o du a terme les seves activitats delictives amb habitualitat.

**FI ARTICLE 503**

## **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1. En aquest article es recullen els requisits que són necessaris per acordar la presó provisional.

2. Els dos primers requisits ja estaven recollits a l'anterior redacció. És a dir, que els fets tinguin caràcters de delictes que tingui assenyalada una pena de màxim igual o superior a dos anys de presó, o bé que sigui inferior si l'imputat té antecedents penals no cancel·lats ni susceptibles de cancel·lació, derivats d'una condemna per delictes dolosos i que apareguin a la causa motius suficients per creure a una persona responsable criminalment del delictes. És a dir, que apareguin a la causa indicis suficients per considerar que un fet és constitutiu de delictes que tingui assenyalada al Codi Penal una pena igual o superior a dos anys de presó i que s'atribueixi aquest fet a una persona determinada contra la qual s'acordarà la mesura cautelar privativa de llibertat.

3. Es tenen en consideració els delictes dolosos i quan es tracti de diversos fets es tindrà en compte per establir el límit màxim de la pena en abstracte les regles establertes al Codi Penal.

4. El tercer apartat és el que conté una regulació nova respecte de l'anterior. És a dir, fixa les finalitats que ha de perseguir la presó provisional i aquestes són: assegurar la presència de l'imputat al judici quan s'infereixi un risc de fuga, evitar l'ocultació, destrucció o alteració de proves i evitar que l'imputat pugui actuar contra bens jurídics de la víctima, especialment si aquesta ho és per violència domèstica. Existeix, per tant, una especial referència a les persones protegides a l'article 173.2 CP i a la violència exercida contra elles, així com també es pot exercir la mesura sense necessitat de que concorri el límit de la pena màxima assenyalada per al delictes de dos anys de presó.

5. També es podrà acordar la presó provisional sense que concorri cap de les finalitats abans expressades per evitar el risc de que l'imputat cometi altres fets delictius.

### ***1.1.3.- Article 504: temps de durada***

<b><i>Precepte de la LECRIM anterior</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
<p>La presó provisional també és procedent quan quan concorren la primera i la tercera circumstància de l'article anterior i l'inculpat no hagi comparegut, sense motiu legítim, a la primera crida del Jutge o Tribunal, o cada vegada que aquest ho consideri necessari.</p> <p>No obstant allò disposat a l'article anterior, encara que el delictes tingui assenyalada pena superior a la presó menor, quan l'inculpat manqui d'antecedents penals o aquests hagin de considerar-se cancel·lats o es pugui creure fundadament que no tractarà de sostreure's a l'acció de la justícia i, a més, el delictes no hagi produït alarma ni</p>	<p><b>1. La presó provisional ha de durar el temps imprescindible per assolir qualsevol de les finalitats que preveu l'article anterior i mentre subsisteixin els motius que van justificar-ne l'adopció.</b></p> <p><b>2. Quan la presó provisional s'hagi disposat en virtut d'allò que preveuen els paràgrafs a o c de l'apartat 1.3r o l'apartat 2 de l'article anterior, la durada no pot excedir d'un any si el delictes té assenyalada una pena privativa de llibertat igual o inferior a tres anys, o de dos anys si la pena privativa de llibertat assenyalada per al delictes és superior a tres</b></p>



<p>sigui dels quals es cometen amb freqüència en el territori on el Jutge o tribunal que conegué de la causa exerceix la seva jurisdicció, podran acordar aquests, mitjançant fiança, la llibertat de l'inculpat.</p> <p>L'inculpat retingut a la presó provisional té dret a que el seu cas sigui atès de forma prioritària i amb especial diligència. El Jutge o Tribunal que conegui de la causa i el Ministeri Fiscal, cadascun dintre de les seves funcions, cuidaran sota la seva responsabilitat que la presó provisional no es perllongui més enllà del necessari.</p> <p>La situació de presó provisional no durarà més de tres mesos quan es tracti de causa per delictes al que correspongui pena d'arrest major, ni més d'un any quan la pena sigui de presó menor, o de dos anys quan la pena sigui superior. En aquests darrers dos casos, concorrent circumstàncies que facin preveure que la causa no podrà ser jutjada en aquests terminis i que l'inculpat pogués sostreure's a l'acció de la justícia, la presó podrà perllongar-se fins a dos i quatre anys, respectivament.</p> <p>La prolongació de la presó provisional s'acordarà mitjançant acte, amb audiència de l'inculpat i del Ministeri Fiscal.</p> <p>Una vegada condemnat l'inculpat, la presó provisional podrà perllongar-se fins al límit de la meitat de la pena imposada en la sentència quan aquesta hagués estat recorreguda.</p> <p>No es tindrà en compte per al còmput dels terminis establerts en aquest article, el temps que la causa sofrís dilacions no imputables a l'Administració de Justícia.</p> <p>Concedida la llibertat per transcurs dels terminis màxims previstos per a la presó provisional, serà també d'aplicació allò disposat en el paràgraf primer d'aquest article.</p>	<p>anys. Això no obstant, quan es donin circumstàncies que facin preveure que la causa no pot ser jutjada en aquells terminis, el jutge o el tribunal, en els termes que preveu l'article 505, pot disposar mitjançant una interlocutòria una sola pròrroga de fins a dos anys si el delictes té assenyalada pena privativa de llibertat superior a tres anys, o de fins a sis mesos si el delictes té assenyalada una pena igual o inferior a tres anys.</p> <p>Si l'imputat és condemnat, la presó provisional es pot prorrogar fins al límit de la meitat de la pena efectivament imposada en la sentència, quan s'hi hagi recorregut.</p> <p><b>3. Quan la presó provisional s'hagi disposat en virtut d'allò que preveu l'apartat 1.3ª.b de l'article anterior, la seva durada no pot passar de sis mesos.</b></p> <p>No obstant això, quan s'hagi disposat la presó incomunicada o el secret del sumari, si abans del termini que estableix el paràgraf anterior s'aixeca la comunicació o el secret, el jutge o el tribunal ha de motivar la subsistència del pressupòsit de la presó provisional.</p> <p><b>4. La concessió de la llibertat pel transcurs dels terminis màxims per a la presó provisional no impedeix que aquesta es disposi en el cas que l'imputat, sense motiu legítim, deixi de comparèixer a qualsevol crida del jutge o el tribunal.</b></p> <p><b>5. Per computar els terminis que estableix aquest article s'ha de tenir compte el temps que l'imputat hagi estat detingut o sotmès a presó provisional per la mateixa causa.</b></p> <p>Tanmateix, s'ha d'excloure d'aquell còmput el temps en què la causa pateixi dilacions no imputables a l'Administració de justícia.</p> <p><b>6. Quan la mesura de presó provisional disposada passi de les dues terceres parts de la seva durada màxima, el jutge o el tribunal que conegui de la causa i el Ministeri Fiscal han de comunicar respectivament aquesta circumstància al president de la sala de govern i al fiscal en cap del tribunal corresponent, amb la finalitat que s'adoptin les mesures necessàries per imprimir a les actuacions la màxima celeritat. A aquests efectes, la tramitació del procediment té preferència respecte de tots els altres. (<i>Paràgraf afegit per la LO 15/2003</i>)</b></p> <p style="text-align: right;"><b>FI ARTICLE 504</b></p>
---	--

**ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1. L'article 504 Lecrim recull, com a l'article anterior, el termini de presó provisional, i estableix una clàusula general al primer paràgraf que fa referència a les finalitat, de tal manera que mentre subsisteixin les finalitats i els motius que van fer adoptar tal mesura, la mateixa haurà de subsistir, si bé el legislador, a continuació estableix uns límits temporals.

2. Aquests límits temporals són:

- Si la presó provisional s'ha acordat per assegurar la presència de l'imputat al procés o per evitar el risc de que l'imputat cometi altres fets delictius o atempti contra béns jurídics de la víctima –és aquí a on s'han d'incloure els supòsits de maltractaments-, la seva durada no podrà excedir un any si el delicte tingués assenyalada pena privativa de llibertat igual o inferior a tres anys, o de dos anys si la pena privativa de llibertat assenyalada per al delicte fos superior a tres anys.
- La pròrroga de la presó provisional, quan no es pugui jutjar la causa en els terminis previstos de forma ordinària, s'estableix mitjançant la compareixença i petició de les parts acusadores i per al termini de fins a dos anys si el delicte tingués assenyalada pena privativa de llibertat superior a tres anys i pel termini de fins a sis mesos si el delicte tingués assenyalada una pena igual o inferior.
- Si s'hagués dictat sentència condemnatòria que hagués estat recorreguda podrà prorrogar-se fins al límit de la pena efectivament imposada.
- Si la presó provisional s'ha acordat per evitar l'ocultació, destrucció o alteració de proves, la seva durada no podrà excedir els sis mesos.
- Per al còmput dels terminis es tindrà en compte el temps que l'imputat hagués estat detingut o sotmès a presó provisional per la mateixa causa i no es computarà el termini o terminis en que la causa hagués sofert dilacions no imputables a l'Administració de Justícia.
- Quan es decreti la presó provisional incomunicada o el secret del sumari, en aixecar-lo o aixecar la incomunicació del pres es motivarà la subsistència de les finalitat que van donar lloc a acordar aquella mesura i, com veurem quan tractem els recursos, aquesta diligència serà recurrible.

Quan es concedeixi la llibertat pel transcurs dels terminis màxims per a la presó provisional, es podrà acordar de nou en el cas que l'imputat deixés de comparèixer quan fos citat, sense motiu legítim.

**1.1.4.-Article 505: procediment i compareixença**

<b>Precepte de la LECRIM anterior</b>	<b>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</b>
<p><i>Article 504 bis 2</i></p> <p>Des que el detingut és posat a disposició del Jutge d'Instrucció o tribunal que ha de conèixer de la causa, aquest, excepte que decreti la seva llibertat sense fiança, convocarà a audiència, dins de les setanta-dues hores següents, al Ministeri Fiscal, les altres parts personades i l'imputat, que haurà de ser assistit d'un Lletrat escollit per ell o designat d'ofici. El Ministeri Fiscal i l'imputat, assistit del seu lletrat, tenen l'obligació de comparèixer.</p> <p>A la dita audiència podran proposar els mitjans de prova que puguin practicar-se a l'acte o dins de les vint-i-quatre hores següent, sense excedir en cap cas les setanta-dos hores abans indicades.</p> <p>Si a l'audiència alguna part ho sol·licités, escoltades les al·legacions de totes les parts que hi concorrin, el Jutge resoldrà sobre la procedència o no de la presó o llibertat provisionals. Si cap de les parts ho sol·licités, el Jutge necessàriament acordarà el cessament de la detenció i immediata posada en llibertat de l'imputat.</p> <p>Si per qualsevol raó la compareixença no pogués celebrar-se, el Jutge acordarà la presó o llibertat provisional, si concorreguessin els supòsits i estimés risc de fuga, però haurà de convocar-la novament dins de les setanta-dues hores, i haurà d'adoptar les mesures disciplinàries procedents en relació amb la causa de no celebració de la compareixença.</p> <p>Contra les resolucions que es dictin sobre la procedència o no de llibertat provisional hi cap recurs d'apel·lació davant l'Audiència Provincial.</p>	<p>1. Quan el detingut sigui posat a disposició del jutge d'instrucció o tribunal que hagi de conèixer de la causa, aquest, llevat que en disposi la llibertat provisional sense fiança, ha de convocar una audiència en la qual el Ministeri Fiscal o les parts acusadores poden demanar que es disposi la presó provisional de l'imputat o la seva llibertat provisional amb fiança.</p> <p>En els casos del procediment que regula el títol III del llibre IV d'aquesta Llei, aquest tràmit s'ha de substanciar d'acord amb allò que estableix l'article 798, llevat que l'audiència s'hagi dut a terme anteriorment.</p> <p>2. L'audiència que preveu l'apartat anterior s'ha de realitzar en el termini més breu possible dins les 72 hores següents a la posada a disposició judicial del detingut i s'hi ha de citar l'imputat, que ha de ser assistit d'un lletrat elegit per ell mateix o designat d'ofici, el Ministeri Fiscal i les altres parts personades. L'audiència també s'ha de fer per sol·licitar i disposar, si s'escau, la presó provisional de l'imputat no detingut o la seva llibertat provisional amb fiança.</p> <p>3. En l'audiència, si el Ministeri Fiscal o alguna part acusadora sol·licita que es disposi la presó provisional de l'imputat o la seva llibertat provisional amb fiança, els qui hi concorrin poden fer-hi al·legacions i proposar els mitjans de prova que es puguin practicar a l'acte o dins les 72 hores abans indicades a l'apartat anterior.</p> <p>4. El jutge o el tribunal ha de decidir sobre la procedència o no de la presó o de la imposició de la fiança. Si cap de les parts no les insta, ha de disposar necessàriament la immediata posada en llibertat de l'imputat que estigui detingut.</p> <p>5. Si per qualsevol raó l'audiència no es pot dur a terme, el jutge o el tribunal pot disposar la presó provisional, si es donen els pressupòsits de l'article 503, o la llibertat provisional amb fiança. Això no obstant, dins les 72 hores següents, el jutge o el tribunal ha de convocar una nova audiència, i adoptar les mesures que escaiguin per la falta de realització de la primera audiència.</p> <p>6. Quan el detingut sigui posat a disposició d'un jutge diferent del jutge o el tribunal que conegui o hagi de conèixer de la causa, i el detingut no pugui ser posat a disposició d'aquest últim en el termini de 72 hores, el primer ha de procedir d'acord amb allò que preveuen els apartats anteriors. Això no obstant, una vegada que el jutge o el tribunal de la causa rebí les diligències, ha d'oír l'imputat, assistit del seu advocat, tan aviat com pugui, i ha de dictar la resolució que sigui procedent.</p> <p style="text-align: center;"><b><u>FI ARTICLE 505</u></b></p>

## **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1. Aquest article regula l'antiga compareixença de l'article 504 bis 2 Lecrim, necessària per acordar la presó provisional de l'imputat i que va introduir la llei de 1995 a la nostra legislació. La seva regulació és més detallada, sobre tot a l'hora de recollir supòsits en els quals es dubtava si convocar la compareixença o no –en els casos de llibertat provisional amb fiança- o aquells casos en els quals no es podia practicar la compareixença pel Jutge que va acordar la presó provisional perquè no va ser posat a la seva disposició.

2. El Jutge rep al detingut i, a menys que acordi la llibertat provisional sense fiança, haurà de convocar a les parts a una compareixença, a on ha de comparèixer el detingut amb el seu lletrat, el Ministeri Fiscal i les demés parts personades.

3. Aquesta compareixença es practicarà en el termini de 72 hores i en el dit termini les parts podran sol·licitar la pràctica de les proves que estimin oportunes per acreditar les seves demandes. Tot i que el paràgraf tercer del dit article estableix que si el Ministeri Fiscal o qualsevol part acusadora sol·licita la presó provisional de l'imputat o la seva llibertat provisional amb fiança, aquells qui concorren a formular al·legacions o a proposar els mitjans de prova que estimin oportuns a practicar en el termini de setanta-dues hores. Dona la sensació que el Ministeri Fiscal o la part acusadora que ha sol·licitat la presó provisional o la llibertat provisional amb fiança ja no poden sol·licitar la pràctica de proves perquè es suposa que ja les van aportar abans, en sol·licitar la mesura cautelar. No obstant, això no és admissible ja que trenca el principi de contradicció que ha de regir totes aquestes compareixences o mini-processos necessaris per acordar o denegar una mesura cautelar de la transcendència de la presó provisional o la llibertat amb fiança, i fins i tot, per acordar la quantia d'aquesta.

4. Estableix que l'audiència també es convocarà pel Jutge per acordar la presó provisional i la llibertat provisional amb fiança de l'imputat en llibertat, és a dir, quan un imputat no comparegui a les crides judicials i la ordre de citació esdevingui una ordre de detenció, d'acord amb l'article 487 Lecrim, el Jutge haurà de convocar la compareixença o les parts hauran de sol·licitar-la.

5. El paràgraf estableix que si cap de les parts sol·licita la presó provisional o la imposició d'una fiança el Jutge necessàriament haurà d'acordar la llibertat provisional sense fiança de l'encausat, és a dir, el Jutge quan consideri que pot acordar la presó provisional o la llibertat provisional amb fiança d'un imputat, perquè estimi que concorren algun dels requisits o fins abans exposats, convocarà la compareixença i si després ningú no sol·licita cap d'aquestes mesures cautelars acordarà la llibertat.

6. Si no es pot celebrar la compareixença en el termini de 72 hores, el Jutge acordarà, si concorren els pressupòsits i finalitats abans exposades, la presó provisional o la llibertat provisional amb fiança de l'imputat, i convocarà novament la compareixença de presó per al termini de 72 hores.

7. El paràgraf sisè recull els supòsits en què el detingut fora posat a disposició d'un Jutge diferent a aquell que conegués de la causa i no pogués ser posat a la disposició d'aquest Jutge en el termini de 72 hores perquè se celebri la compareixença de presó. Per a aquests casos la llei arbitra una solució fent recaure l'obligació de convocar a les parts a la compareixença i decidir sobre la mesura cautelar a acordar o la seva desestimació si considera que no concorren els pressupòsits abans exposats, sobre el Jutge que rep al detingut, havent de posar-lo a disposició del Jutge que coneix de la causa immediatament, el qual, tan prompte com li sigui possible -- i en tot cas en un termini no superior a les 72 hores des que rebi al detingut- l'escoltarà assistit del seu advocat i dictarà la resolució que estimi oportuna.

#### ***1.1.5.- Article 506: interlocutòria de presó***

<b><i>Precepte de la LECRIM anterior</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
	<p>1. Les resolucions que es dictin sobre la situació personal de l'imputat han d'adoptar la forma d'interlocutòria. La interlocutòria que ordeni la presó provisional o en disposi la prolongació ha d'expressar els motius pels quals la mesura es considera necessària i proporcionada respecte de les finalitats que en justifiquen l'adopció.</p> <p>2. Si la causa ha estat declarada secreta, en la interlocutòria de presó se n'han d'expressar les particularitats que, per tal de preservar la finalitat del secret, hagin de ser omeses de la còpia que s'hagi de notificar. En cap cas no s'ha d'ometre en la notificació una descripció succinta del fet imputat i de quina o quines finalitats que preveu l'article 503 es pretén aconseguir amb la presó. Quan s'aixequi el secret del sumari, s'ha de notificar immediatament la interlocutòria íntegra a l'imputat.</p> <p>3. Les interlocutòries relatives a la situació personal de l'imputat s'han de posar en coneixement dels ofesos i perjudicats directament pel delictes la seguretat dels quals es pugui veure afectada per la resolució.</p> <p style="text-align: right;"><b><u>FI ARTICLE 506</u></b></p>

### **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1. Lògicament totes les resolucions que afectin la situació personal de l'imputat adoptaran la forma d'interlocutòria i mai de providència i es tramitarà en una peça separada.

2. Aquesta interlocutòria ha de ser motivada com exigeix l'article 120 CE per a les sentències i lògicament per a les interlocutòries, sobre tot els que limiten drets fonamentals.

3. En cas de secret de les actuacions s'ometran en la interlocutòria aquells particulars el coneixement dels quals per l'imputat pogués posar en perill la finalitat del secret. Però s'inclourà una succinta descripció del fet imputat i les finalitats que es persegueixen amb la mesura cautelar. Quan s'alci el secret es notificarà la interlocutòria íntegra, que serà recurrible.

4. Per a protegir els drets de les víctimes, perjudicats o ofesos pel delictes, així com la seva seguretat, se'ls notificaran totes les resolucions que afectin a la situació personal de l'imputat.

#### ***1.1.6.- Article 507: recursos***

<b><i>Precepte de la LECRIM anterior</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
<p><i>Article 504</i></p> <p>Contra les interlocutòries que decretin la presó provisional o les que disposin la seva prolongació o llibertat provisional podran exercir-se els recursos de reforma i apel·lació.</p> <p><i>Article 504 bis 2 darrer paràgraf</i></p> <p>Contra les resolucions que es dictin sobre la procedència o no de la llibertat provisional cabrà recurs d'apel·lació davant l'Audiència Provincial.</p> <p><i>Article 518</i></p> <p>Les interlocutòries en què es decreti o denegui la presó o excarceració seran apel·lables només en l'efecte devolutiu.</p>	<p>1. Contra les interlocutòries que disposin, prorroguin o deneguin la presó provisional o ordenin la llibertat de l'imputat es pot exercir el recurs d'apel·lació en els termes que preveu l'article 766, que gaudeix de tramitació preferent. El recurs contra la interlocutòria de presó s'ha de resoldre en un termini màxim de 30 dies.</p> <p>2. Quan en virtut d'allò que disposa l'apartat 2 de l'article anterior no s'hagi notificat íntegrament la interlocutòria de presó a l'imputat, aquest també pot recórrer contra la interlocutòria íntegra quan li sigui notificada, de conformitat amb allò que disposa l'apartat anterior.</p> <p><b><u>FI ARTICLE 507</u></b></p>

### **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1. Contra les interlocutòries que decretin, prorroguin o deneguin la presó provisional o acordin la llibertat provisional de l'imputat, es podrà interposar recurs de reforma i subsidiari d'apel·lació o directament recórrer en apel·lació, tramitant-se ambdós recursos d'acord amb l'article 766 Lecrim, si bé hauran de resoldre's en un termini màxim de 30 dies. El recurs d'apel·lació serà admès a un sol efecte.

2. Quan s'hagués decretat el secret de les actuacions i no s'hagués notificat la interlocutòria íntegra, quan s'aixequi el secret, l'imputat podrà recórrer l'acte en la seva totalitat d'acord amb

l'article 766 Lecrim.

**1.1.7.- Article 508: arrest domiciliari o en un altre centre**

<i>Precepte de la LECRIM anterior</i>	<i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i>
<p><i>Article 505 segon paràgraf.</i></p> <p>Els Jutges podran acordar la presó atenuada quan per raó de malaltia de l'inculpat l'internament comporti greu perill per a la seva salut.</p>	<p>1. El jutge o el tribunal pot disposar que la mesura de presó provisional de l'imputat es dugui a terme al seu domicili, amb les mesures de vigilància que siguin necessàries, quan per raó de malaltia l'internament comporti un perill greu per a la seva salut. El jutge o el tribunal pot autoritzar que l'imputat surti del seu domicili durant les hores necessàries per al tractament de la malaltia, sempre amb la vigilància necessària.</p> <p>2. En els casos en què l'imputat estigui sotmès a tractament de desintoxicació o deshabituació a substàncies estupefaents i l'empresonament pugui frustrar el resultat del tractament, la mesura de presó provisional pot ser substituïda per l'ingrés en un centre oficial o d'una organització legalment reconeguda per continuar el tractament, sempre que els fets objecte del procediment siguin anteriors al seu inici. En aquest cas l'imputat no pot sortir del centre sense l'autorització del jutge o el tribunal que hagi disposat la mesura.</p> <p><i>(Redacció donada per la LO 15/2003).</i></p> <p><b><u>FI ARTICLE 508</u></b></p>

**ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1. Es regula l'arrest domiciliari de l'imputat com a mesura substitutiva de la presó provisional en els casos que per raó de malaltia l'ingrés a la presó comporti greu risc per a la salut.
2. S'ha afegit un segon paràgraf en virtut de la LO 15/2003 referida al tractament de desintoxicació o deshabituació de drogodependents en centres autoritzats per a això.

**1.1.8.- Articles 509 i 510: comunicació de detinguts i presos**

<i>Precepte de la LECRIM anterior</i>	<i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i>
<p><i>Article 506</i></p> <p>La comunicació dels detinguts o presos només podrà durar el temps absolutament precís per evacuar les cites fetes a les investigacions relatives al delicte que hagi donat lloc al procediment, sense que per regla general hagi de durar més de cinc dies.</p> <p><i>Article 508</i></p> <p>El Jutge o tribunal que conegui de la causa podrà, sota la seva responsabilitat, ordenar que el pres torni a quedar comunicat fins i tot després d'haver estat posat en comunicació, si la causa oferís mèrits per a això; però la segona comunicació no excedirà mai de tres dies,</p>	<p>1. El jutge d'instrucció o tribunal pot disposar excepcionalment la detenció o presó comunicades per evitar que se sostreguin a l'acció de la justícia persones suposadament implicades en els fets investigats, que aquestes puguin actuar contra béns jurídics de la víctima, que s'ocultin, alterin o destrueixin proves relacionades amb la seva comissió, o que es cometin nous fets delictius.</p> <p>2. La comunicació ha de durar el temps estrictament necessari per practicar amb urgència diligències tendents a evitar els perills a què es refereix l'apartat anterior. La comunicació no es pot estendre més enllà de cinc dies. En els casos en els quals la presó</p>

## Guia Pràctica Contra la Violència Domèstica i de Gènere

<p>exceptuant allò disposat a l'article precedent.</p> <p>S'instruirà al processat de la part dispositiva sobre la interlocutòria motivada en què es decreti la nova comunicació.</p>	<p>es disposi en una causa per algun dels delictes als quals es refereix l'article 384 bis o altres delictes comesos concertadament i de forma organitzada per dues persones o més, la comunicació es pot prorrogar per un altre termini no superior a cinc dies. Això no obstant, en aquests mateixos casos, el jutge o el tribunal que conegui de la causa pot manar que el pres torni a quedar comunicat, fins i tot després d'haver estat posat en comunicació, sempre que el desenvolupament ulterior de la investigació o de la causa ofereixi motius per fer-ho. Aquesta segona comunicació no ha de passar en cap cas de tres dies.</p> <p>3. La interlocutòria en què es disposi la comunicació o, si s'escau, la seva pròrroga ha d'expressar els motius pels quals s'hagi adoptat la mesura. <i>(Redacció donada per la LO 15/2003).</i></p> <p style="text-align: center;"><b><u>FI ARTICLE 509</u></b></p>
---	---

<b><i>Precepte de la LECRIM anterior</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
<p style="text-align: center;"><i>Article 506 paràgraf segon</i></p> <p>L'incomunicat podrà assistir amb les precaucions degudes a les diligències pericials en les quals li doni intervenció aquesta Llei quan la seva presència no pugui desvirtuar l'objecte de la comunicació.</p> <p style="text-align: center;"><i>Article 507</i></p> <p>Si les cites haguessin d'efectuar-se fora del territori de la Península, o a llarga distància, la comunicació podrà durar el temps prudencialment precís per evitar la confabulació.</p> <p style="text-align: center;"><i>Article 509</i></p> <p>Es permetrà al pres comunicat els llibres i efectes que ell proporioni si no oferissin inconvenient segons el parer del Jutge Instructor.</p> <p style="text-align: center;"><i>Article 510</i></p> <p>També podrà el Jutge instructor permetre que es faciliti a l'incomunicat, si ho demanés, l'encàrrec d'escriure quan, al seu judici, no causi cap inconvenient a aquest permís; però en la providència que ho concedeixi, adoptarà les mesures oportunes per evitar que es frustrin els efectes de la comunicació.</p> <p style="text-align: center;"><i>Article 511</i></p> <p>El pres comunicat no podrà lliurar ni rebre cap carta ni paper, sinó per conducte i amb llicència del Jutge instructor, el qual s'assabentarà del seu contingut per donar-los o negar-los curs.</p>	<p>1. L'incomunicat pot assistir amb les precaucions oportunes a les diligències en les quals aquesta Llei li doni intervenció quan la seva presència no pugui desvirtuar l'objecte de la comunicació.</p> <p>2. Es permet al pres que tingui els efectes que ell mateix es procuri sempre que a judici d'un jutge o un tribunal no frustrin les finalitats de la comunicació.</p> <p>3. El pres no pot fer ni rebre cap comunicació. No obstant això, el jutge o el tribunal pot autoritzar comunicacions que no frustrin la finalitat de la presó comunicada i ha d'adoptar, si s'escau, les mesures oportunes.</p> <p>4. El pres sotmès a comunicació que ho sol·liciti té dret a ser reconegut per un segon metge forense designat pel jutge o el tribunal competent per conèixer dels fets. <i>(Aquest paràgraf ha estat redactat per la LO 15/2003)</i></p> <p style="text-align: center;"><b><u>FI ARTICLE 510</u></b></p>

### **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**



1. Aquests dos articles, el 509 i 510 Lecrim, han estat objecte de modificació per la LO 15/2003, i regulen la presó provisional incomunicada, els seus requisits, els seus terminis i les seves finalitats.

2. La regulació és més adequada als principis de l'ordenament jurídic actual que l'anterior, que havia quedat sens dubte obsoleta.

3. El termini de la presó provisional incomunicada no podrà durar més enllà del temps estrictament necessari per practicar les diligències amb urgència que tendeixen a evitar qualsevol de les finalitats genèriques que abans hem fet referència a les quals ha de servir la presó provisional i que el citat article 509.1 Lecrim torna a reiterar.

4. En qualsevol cas, no podrà durar més de cinc dies, tret que estiguem en presència d'algun dels delictes que es refereix l'article 384 bis o es tracti de delinqüència organitzada, ja que la comunicació dels detinguts o presos pot afectar el bon desenvolupament de la investigació. En aquest cas la incomunicació podrà prorrogar-se per un termini de cinc dies més.

#### 1.1.9.- Article 511: execució de la interlocutòria de presó i llibertat

<i>Precepte de la LECRIM anterior</i>	<i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i>
<p><b>Article 505</b></p> <p>Per a dur a terme l'interlocutòria d'empresonament s'expediran dos manaments: un dirigit a l'agutzil del Jutjat o porter del Tribunal o al funcionari de Policia Judicial que hagi d'executar-lo, i un altre al Director de l'establiment que hagi de rebre al pres.</p> <p>(...) En el manament es consignarà la diligència d'empresonament, el nom, cognoms, naturalesa, edat, estat i domicili del processat, si hi constessin; el delictes que doni lloc al procediment; si es procedeix d'ofici o a instància de part, i si la presó ha d'ésser amb comunicació o sense.</p> <p>Els Directors dels establiments no rebran a cap persona en classe de pres sense que se'ls lliuri manament de presó.</p>	<p><b>1. Per portar a efecte la interlocutòria de presó s'han d'expedir dos manaments: un a la policia judicial o agent judicial, si s'escau, que hagi d'executar-la, i un altre al director de l'establiment que hagi de rebre el pres.</b></p> <p><b>En el manament s'han de consignar les dades personals que constin de l'imputat, el delictes que doni lloc al procediment i si la presó ha de ser amb comunicació o sense.</b></p> <p><b>2. Els directors dels establiments no han de rebre cap persona en condició de pres sense que se'ls lliuri un manament de presó.</b></p> <p><b>3. Una vegada dictada la interlocutòria per mitjà de la qual es disposi la llibertat del pres, s'ha d'expedir immediatament un manament al director de l'establiment.</b></p> <p><b><u>FI ARTICLE 511</u></b></p>

### ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE

1. Aquest article regula la forma com s'ha de dur a terme la presó provisional, i aquesta no és altra que l'emissió de dos manaments, a saber, un dirigit a l'agent judicial o membre de la Policia Judicial encarregat de traslladar materialment el pres al centre penitenciari i l'altre dirigit al Director d'aquest perquè accepti al pres en qualitat de tal, sent així que no admetrà a ningú que vagi

acompanyat del manament de presó on es detalli les dades personals completes de l'imputat, el delictes i si la presó ha de ser comunicada o no. En cas de no constar aquest últim requisit s'admetrà al pres en qualitat de presó comunicada i es posarà en coneixement del Jutjat perquè aclareixi aquest extrem. En qualsevol cas no s'admetrà cap pres si existís dubte sobre la seva identitat o les dades personals no estiguessin clares o haguessin sofert raspadures o tatxons.

2. Una vegada dictat la interlocutòria de llibertat, s'expedirà immediatament un manament al Director del centre penitenciari on estigüés ingressat perquè sigui posat en llibertat immediata.

### ***1.1.10.- Article 529: llibertat provisional***

<b><i>Precepte de la LECRIM anterior</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
<p>Quan el processat ho fos per delictes al que estigués assenyalada pena de presó menor o inferior, i no estigués, per altra banda, comprès a l'apartat 3r de l'article 492 ni hagués estat decretada la seva presó provisional per aplicació d'allò establert als articles 503 i 504 d'aquesta Llei, el Jutge o Tribunal que conegués de la causa decretarà si el processat ha de donar o no fiança per continuar en llibertat provisional.</p> <p>A la mateixa interlocutòria, si el Jutge decretés la fiança, fixarà la qualitat i quantitat de la qual hagués de prestar.</p> <p>Aquesta interlocutòria es posarà en coneixement del Ministeri Fiscal, i es notificarà al demandant particular i al processat, i serà apel·lable a un sol efecte.</p>	<p><b>Quan no s'hagi disposat la presó provisional de l'imputat, el jutge o el tribunal ha d'ordenar, d'acord amb allò que preveu l'article 505, si l'imputat ha de donar o no una fiança per continuar en llibertat provisional.</b></p> <p><b>En la mateixa interlocutòria, si el jutge o el tribunal en disposa la fiança, ha de fixar la qualitat i quantitat de la que hagi de prestar.</b></p> <p><b>Aquesta interlocutòria s'ha de notificar a l'imputat, al ministeri fiscal i a les altres parts compareixents i s'hi pot recórrer d'acord amb allò que preveu l'article 507.</b></p> <p><b><u>FI ARTICLE 529</u></b></p>

## **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1. Per a acordar la llibertat provisional amb fiança de l'imputat és necessari convocar a les parts a la compareixença regulada en l'article 505 Lecrim.

2. A la interlocutòria en la qual es decreti la fiança es fixarà la quantitat i qualitat d'aquella. Lògicament les parts en formular al·legacions podran fer-les també en relació a aquest punt.

3. La interlocutòria en la que s'acordi la llibertat provisional amb fiança es notificarà a totes les parts i també als qui perjudiqui aquesta mesura encara que no fossin part en el procés, és a dir, a les víctimes, perquè puguin adoptar les mesures necessàries per a la seva seguretat, d'acord amb l'article 506.3 Lecrim.

4. Aquesta interlocutòria serà susceptible de recurs de reforma i subsidiari d'apel·lació o directament d'apel·lació, que haurà de tramitar-se d'acord amb allò establert a l'article 766 Lecrim i en un termini no superior a 30 dies.

**1.1.11.- Article 530: obligacions de la persona en llibertat provisional**

<b><i>Precepte de la LECRIM anterior</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
El processat que hagués d'estar en llibertat provisional, amb o sense fiança, constituirà "apud acta" obligació de comparèixer en els dies que li fossin assenyalats en l'acte respectiu, i a més quantes vegades fos cridat davant el Jutge o tribunal que conegui de la causa.	L'imputat que hagi d'estar en llibertat provisional, amb fiança o sense, ha de constituir apud acta l'obligació de comparèixer els dies que li van ser assenyalats en la interlocutòria respectiva i, a més, totes les vegades que sigui cridat davant el jutge o el tribunal que conegui de la causa. Per garantir el compliment d'aquesta obligació, el jutge o el tribunal pot disposar motivadament la retenció del seu passaport. <b><u>FI ARTICLE 530</u></b>

**ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1. Es recull l'obligació *apud acta* de la persona que es troba en llibertat provisional, amb o sense fiança, que ja venia regulada en la legislació anterior.
2. Com a novetat s'inclou la retenció del passaport per a assegurar el compliment d'aquesta obligació.

**1.1.12.- Article 539 (paràgrafs 3º i 4º): Agreujament de les condicions de l'imputat**

<b><i>Precepte de la LECRIM anterior</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
<p>No obstant això, si segons el parer del Jutge o Tribunal concorregués risc de fugida, procedirà a dictar acte de reforma de la mesura cautelar, o fins i tot de presó, si l'imputat es trobés en llibertat, però havent de convocar, per a dins de les setanta-dues hores següents, la indicada compareixença.</p> <p>Sempre que el Jutge o Tribunal entengui que procedeix la llibertat o la modificació de la llibertat provisional en termes més favorables al sotmès a la mesura, podrà acordar-la, en qualsevol moment, d'ofici sense sotmetre's a la petició de part.</p>	<p>Per disposar la presó o la llibertat provisional amb fiança de qui estigui en llibertat o agreujar les condicions de la llibertat provisional ja disposada i substituir-la per la de presó o llibertat provisional amb fiança, s'ha de requerir la sol·licitud del Ministeri Fiscal o d'alguna part acusadora, i s'ha de resoldre fent prèviament la compareixença a la qual es refereix l'article 505.</p> <p>Això no obstant, si a judici del jutge o el tribunal es donen els pressupòsits de l'article 503, s'ha de dictar una interlocutòria de reforma de la mesura cautelar, o fins i tot de presó, si l'imputat està en llibertat, però s'ha de convocar, per a les 72 hores següents, la compareixença indicada.</p> <p>Sempre que el jutge o el tribunal entengui que és procedent la llibertat o la modificació de la llibertat provisional en termes més favorables al sotmès a la mesura, pot disposar-la, en qualsevol moment, d'ofici i sense sotmetre's a la petició de part.</p> <p><b><u>FI ARTICLE 539, 3º i 4º</u></b></p>

### **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1. Per a agreujar les condicions d'una persona en llibertat provisional és necessària una sol·licitud del Ministeri Fiscal o de qualsevol de les parts acusadores.

2. Si, no obstant això, el Jutge o Tribunal considera que concorren qualsevol dels pressupòsits que fa referència l'article 503 Lecrim acordarà aquest agreujament, i fins i tot, la presó provisional, i convocarà a la compareixença que fa referència l'article 505 Lecrim en el termini de 72 hores.

#### ***1.1.13.- Article 544 bis (darrer paràgraf): incompliment de la mesura cautelar***

<b><i>Precepte de la LECRIM anterior</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
L'incompliment per part de l'inculpat de la mesura acordada pel jutge o Tribunal podrà donar lloc, tenint en compte la incidència de l'incompliment, els seus motius, la gravetat i les seves circumstàncies, a l'adopció de noves mesures cautelars que impliquin una major limitació de la seva llibertat personal, sense perjudici de les responsabilitats que poguessin resultar de l'incompliment.	En cas d'incompliment per part de l'inculpat de la mesura disposada pel jutge o el tribunal, aquest ha de convocar la compareixença regulada a l'article 505 per a l'adopció de la presó provisional en els termes de l'article 503, de l'ordre de protecció que preveu l'article 544 ter o d'una altra mesura cautelar que impliqui una limitació superior de la seva llibertat personal, per a la qual cosa s'han de tenir en compte la incidència de l'incompliment, els seus motius, gravetat i circumstàncies, sens perjudici de les responsabilitats que puguin resultar de l'incompliment. <i>(Redactat segons la LO 15/2003).</i> <b><u>FI ARTICLE 544 BIS</u></b>

### **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1. Quan s'incompleixin les mesures d'allunyament o de no comunicació amb la víctima o de no acudir a determinats llocs, el jutge convocarà a la compareixença de l'article 505 Lecrim per acordar la presó provisional de l'imputat o un agreujament de la seva situació personal o acordar l'ordre de protecció a la víctima amb les seves conseqüències en l'ordre penal, civil i social que dugui amb si.

2. Aquest article ha estat objecte d'una segona reforma de la LO5/2003 per ressaltar més els aspectes relatius a la protecció de la víctima en els supòsits de maltractaments domèstics i, sobre tot, de violència contra les dones, de tal manera que en qualsevol cas d'incompliment d'una mesura cautelar de les previstes a l'article 544 bis Lecrim es convocarà pel jutge o Tribunal la compareixença de l'article 505 Lecrim, que acorda la detenció de l'imputat si fos necessari, i citarà a les parts podent sol·licitar aquestes un agreujament de la seva situació de llibertat provisional o, fins i tot, la presó provisional, i el Jutge acordar allò que estimi procedent de forma motivada, argumentant sobre tot en relació al perill que pot existir per a altres béns jurídics de la víctima,

inclosa la vida.

## **1.2.- ELS JUDICIS RÀPIDS PER DELICTE O FALTA A L'ÀMBIT DE LA VIOLÈNCIA DOMÈSTICA**

- Preceptes afectats:

- **Articles 795, 796, 797, 798, 801, 962, 965 i 966 LECRIM**

- Modificacions realitzades per les següents Lleis:

- **Llei Orgànica 15/2003, de 25 de novembre**, (BOE 26 de novembre de 2003), de modificació del Codi Penal, que va entrar en vigor el dia següent de la seva publicació.

- **Articles analitzats per Isabel Tena Franco**

### ***1.2.1.- Article 795: àmbit d'aplicació***

<b><i>Precepte de la LECRIM que es deroga</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
<p>“1. Sens perjudici d'allò que s'estableix per als altres processos especials, el procediment regulat en aquest títol s'aplica a la instrucció i a l'enjudiciament de delictes castigats amb pena privativa de llibertat que no passi de cinc anys, o amb qualsevol altra pena, tant si és única, conjunta o alternativa, la durada de les quals no excedeixi els deu anys, sigui quina sigui la quantia, sempre que el procés penal s'incoï en virtut d'un atestat policial i que la policia judicial hagi detingut una persona i l'hagi posada a disposició del jutjat de guàrdia o que, fins i tot sense detenir-la, l'hagi citada per comparèixer davant el jutjat de guàrdia perquè tingui la qualitat de denunciador en l'atestat policial i, a més, s'hi doni qualsevol de les circumstàncies següents:</p> <p>1ª Que es tracti de delictes flagrants. A aquests efectes, es considera delictes flagrants el que s'està cometent o s'acaba de cometre quan el delinqüent és sorprès en l'acte. S'entén sorprès en l'acte no només el delinqüent que és detingut en el moment d'estar cometent el delictes, sinó també el detingut o perseguit immediatament després de cometre'l, si la persecució dura o no se suspèn mentre el delinqüent no es posi fora de l'abast immediat dels qui el persegueixen. També es considera delinqüent <i>in fraganti</i> el qui és sorprès immediatament després de comès un delictes amb efectes, instruments o vestigis que permetin presumir-ne la participació en el delictes.</p> <p><b><i>2ª Que es tracti d'algun dels delictes següents:</i></b></p> <p><b><i>a) Delictes de lesions, coaccions, amenaces o violència física o psíquica habitual, comesos contra les persones a què es refereix l'article 153 del Codi penal.</i></b></p> <p><b><i>b) Delictes de furt.</i></b></p> <p><b><i>c) Delictes de robatori.</i></b></p> <p><b><i>d) Delictes de furt i robatori d'ús de vehicles.</i></b></p>	<p>“1. Sens perjudici d'allò que s'estableix per als altres processos especials, el procediment regulat en aquest títol s'aplica a la instrucció i a l'enjudiciament de delictes castigats amb pena privativa de llibertat que no passi de cinc anys, o amb qualsevol altra pena, tant si és única, conjunta o alternativa, la durada de les quals no excedeixi els deu anys, sigui quina sigui la quantia, sempre que el procés penal s'incoï en virtut d'un atestat policial i que la policia judicial hagi detingut una persona i l'hagi posada a disposició del jutjat de guàrdia o que, fins i tot sense detenir-la, l'hagi citada per comparèixer davant el jutjat de guàrdia perquè tingui la qualitat de denunciador en l'atestat policial i, a més, s'hi doni qualsevol de les circumstàncies següents:</p> <p>1ª Que es tracti de delictes flagrants. A aquests efectes, es considera delictes flagrants el que s'està cometent o s'acaba de cometre quan el delinqüent és sorprès en l'acte. S'entén sorprès en l'acte no només el delinqüent que és detingut en el moment d'estar cometent el delictes, sinó també el detingut o perseguit immediatament després de cometre'l, si la persecució dura o no se suspèn mentre el delinqüent no es posi fora de l'abast immediat dels qui el persegueixen. També es considera delinqüent <i>in fraganti</i> el qui és sorprès immediatament després de comès un delictes amb efectes, instruments o vestigis que permetin presumir-ne la participació en el delictes.</p> <p><b><i>2ª Que es tracti d'algun dels delictes següents:</i></b></p> <p><b><i>a) Delictes de lesions, coaccions, amenaces o violència física o psíquica habitual, comesos contra les persones a què es refereix l'article 173.2 del Codi penal.</i></b></p> <p><b><i>b) Delictes de furt.</i></b></p> <p><b><i>c) Delictes de robatori.</i></b></p> <p><b><i>d) Delictes de furt i robatori d'ús de vehicles.</i></b></p>

<p><b>e) Delictes contra la seguretat del trànsit.</b></p> <p>3ª Que es tracti d'un fet punible la instrucció del qual es presumeixi que serà senzilla.</p> <p>2. El procediment que regula aquest títol no és aplicable a la investigació i l'enjudiciament dels delictes que siguin connexos amb un altre o altres delictes no compresos a l'apartat anterior.</p> <p>3. No s'aplica aquest procediment en els casos en què sigui procedent disposar el secret de les actuacions d'acord amb allò que estableix l'article 302.</p> <p>4. En tot allò que no preveu expressament aquest títol s'apliquen supletòriament les normes del títol II d'aquest mateix llibre, relatives al procediment abreujat."</p>	<p><b>e) Delictes contra la seguretat del trànsit.</b>  <b>f) Delictes de danys a què fa referència l'article 263 del Codi penal.</b>  <b>g) Delictes contra la salut pública previstos a l'article 368, incís segon, del Codi penal.</b>  <b>h) Delictes flagrants relatius a la propietat intel·lectual i industrial previstos als articles 270, 273, 274 i 275 del Codi penal.</b></p> <p>3ª Que es tracti d'un fet punible la instrucció del qual es presumeixi que serà senzilla.</p> <p>2. El procediment que regula aquest títol no és aplicable a la investigació i l'enjudiciament dels delictes que siguin connexos amb un altre o altres delictes no compresos a l'apartat anterior.</p> <p>3. No s'aplica aquest procediment en els casos en què sigui procedent disposar el secret de les actuacions d'acord amb allò que estableix l'article 302.</p> <p>4. En tot allò que no preveu expressament aquest títol s'apliquen supletòriament les normes del títol II d'aquest mateix llibre, relatives al procediment abreujat."</p> <p style="text-align: right;"><b><u>FI ARTICLE 795</u></b></p>
--	--

## **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1º) En matèria de Violència Domèstica la Llei Orgànica 15/2003 de 25 de novembre ( en vigor des de 27-11-2003 pel que fa al precepte que tractem) ha adaptat el contingut de l'art.795..1.2ª a la modificació que dels articles 153 i 173 del Codi penal va efectuar la Llei Orgànica 11/2003 de Mesures concretes en matèria de seguretat ciutadana, violència domestica i integració social dels estrangers. Per això l'anterior referència de l'article als "Delictes de lesions, coaccions, amenaces o violència física o psíquica habitual, comesos contra les persones a què es refereix l'article 153 del Codi Penal" ha estat substituïda per l'expressió "Delictes de lesions, coaccions, amenaces o violència física o psíquica habitual, comesos contra les persones a què es refereix l'article. 173.2 del Codi Penal ."

2º) El precepte segueix incloent dintre de l'àmbit dels judicis ràpids els delictes de lesions, coaccions, amenaces i violència física o psíquica habitual que esdevenen en l'àmbit de la violència domèstica amb la particularitat que, donada l'ampliació de l'àmbit subjectiu dels delictes de violència domèstica, s'enjudiciés ara per judici ràpid aquella que el subjecte actiu exerceix no només sobre el seu cònjuge o sobre persona que estigui o hagi estat lligada a ell per una anàloga

relació d'afectivitat àdhuc sense convivència, si no també l'exercida sobre els descendents, ascendents o germans per naturalesa, adopció o afinitat, propis o del cònjuge o convivent, o sobre els menors o incapaços que amb ell convisquin o que es trobin subjectes a la potestat, tutela, curatela, acolliment o guarda de fet del cònjuge o convivent, o sobre persona emparada en qualsevol altra relació per la qual es trobi integrada en el nucli de la seva convivència familiar, així com sobre les persones que per la seva especial vulnerabilitat es troben sotmeses a custòdia o guarda en centres públics o privats.

**1.2.2.- Article 796: actuacions de la Policia Judicial (citació de membres de Forces i Cossos de Seguretat)**

<i><b>Precepte de la LECRIM que es deroga</b></i>	<i><b>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</b></i>
<p>"1. Sense perjudici d'allò que s'estableix al Títol III del Llibre II i de les previsions del capítol II del Títol II d'aquest Llibre, la Policia Judicial haurà de practicar en el temps imprescindible i, en tot cas, durant el temps de la detenció, les següents diligències:</p> <p>1ª Sense perjudici de recaptar els auxilis a què es refereix l'apartat 1r de l'art. 770, sol·licitarà del facultatiu o del personal sanitari que atengui a l'ofès còpia de l'informe relatiu a l'assistència prestada per a la seva unió a l'atestat policial. Així mateix, sol·licitarà la presència del metge forense quan la persona que hagués de ser reconeguda no pogués desplaçar-se al Jutjat de guàrdia dins del termini previst a l'art. 799. unió a l'atestat policial. Així mateix, sol·licitarà la presència del metge forense quan la persona que hagués de ser reconeguda no pogués desplaçar-se al Jutjat de guàrdia dins del termini previst a l'art. 799.</p> <p>2ª Ha d'informar a la persona a la qual s'atribueixi el fet, fins i tot en el cas de no procedir-se a la seva detenció, del dret que li assisteix de comparèixer davant el Jutjat de guàrdia assistit d'advocat. Si l'interessat no manifestés expressament la seva voluntat de comparèixer assistit d'advocat, la Policia Judicial recaptaria del Col·legi d'Advocats la designació d'un lletrat d'ofici.</p> <p>3ª Citarà a la persona que resulti denunciada a l'atestat policial per comparèixer al Jutjat de guàrdia en el dia i hora que se li assenyali, quan no s'hagi procedit a la seva detenció. El citat serà advertit de les conseqüències de no comparèixer a la citació policial davant el Jutjat de guàrdia.</p> <p>4ª Citarà també els testimonis, als ofesos i perjudicats perquè compareguin en el Jutjat de guàrdia en el dia i hora que se'ls indiqui. Als testimonis se'ls advertirà de les conseqüències de no comparèixer a la citació policial en el Jutjat de guàrdia.</p> <p>5ª Citarà per al mateix dia i hora a les entitats que es refereix l'article 117 del Codi Penal, en el cas que consti la</p>	<p>"1. Sens perjudici d'allò que estableix el títol III del llibre II i de les previsions del capítol II del títol II d'aquest llibre, la policia judicial ha de practicar en el temps imprescindible i, en tot cas, durant el temps de la detenció, les diligències següents:</p> <p>1ª Sens perjudici de demanar els auxilis a què es refereix l'ordinal 1r de l'article 770, ha de sol·licitar del facultatiu o del personal sanitari que atengui l'ofès una còpia de l'informe relatiu a l'assistència prestada per adjuntar-la a l'atestat policial. Així mateix, ha de sol·licitar la presència del metge forense quan la persona que hagi de ser reconeguda no es pugui desplaçar al jutjat de guàrdia dins del termini que preveu l'article 799.</p> <p>2ª Ha d'informar la persona a qui s'atribueixi el fet, fins i tot en el cas de no detenir-la, del dret que té de comparèixer davant del jutjat de guàrdia assistit d'advocat. Si l'interessat no manifesta expressament la seva voluntat de comparèixer assistit d'advocat, la policia judicial ha de demanar del col·legi d'advocats la designació d'un lletrat d'ofici.</p> <p>3ª Ha de citar la persona que és denunciada en l'atestat policial per comparèixer al jutjat de guàrdia en el dia i l'hora que se li assenyali, quan no hagi estat detinguda. S'ha d'advertir la persona citada de les conseqüències de no comparèixer a la citació policial davant del jutjat de guàrdia.</p> <p><b>4ª També ha de citar els testimonis perquè compareguin al jutjat de guàrdia en el dia i l'hora que se'ls indiqui, i els ha d'advertir de les conseqüències de no comparèixer a la citació policial al jutjat de guàrdia. No és necessària la citació de membres de les forces i cossos de seguretat que hagin intervingut en l'atestat quan la seva declaració consti en el mateix atestat.</b></p> <p>5ª Ha de citar per al mateix dia i hora les entitats a les quals es refereix l'article 117 del Codi penal, en el cas que</p>

## Guia Pràctica Contra la Violència Domèstica i de Gènere

seva identitat.	hi consti la seva identitat.
6ª Remetrà a l'Institut de Toxicologia, a l'Institut de Medicina Legal o al laboratori corresponent les substàncies confiscades l'anàlisi de les quals resulti pertinent. Aquestes entitats procediran immediatament a l'anàlisi sol·licitada i remetran el resultat al Jutjat de guàrdia pel mitjà més ràpid i, en tot cas, abans del dia i hora que s'hagi citat a les persones indicades en les regles anteriors. Si no fos possible la remissió de l'anàlisi en aquest termini, la Policia Judicial podrà practicar per si mateixa aquesta anàlisi, sense perjudici del degut control judicial del mateix.	6ª Ha de remetre a l'Institut de Toxicologia, a l'Institut de Medicina Legal o al laboratori corresponent les substàncies intervingudes l'anàlisi de les quals sigui pertinent. Aquestes entitats han de fer-ne immediatament l'anàlisi sol·licitada i n'han de trametre el resultat al jutjat de guàrdia pel mitjà més ràpid i, en tot cas, abans del dia i l'hora en què s'hagin citat les persones indicades a les regles anteriors. Si no és possible la tramesa de l'anàlisi en el termini esmentat, la policia judicial pot practicar per si mateixa aquesta anàlisi, sens perjudici del degut control judicial de l'anàlisi.
7ª La pràctica dels controls d'alcoholèmia s'ajustarà a allò establert a la legislació de seguretat vial. No obstant això, quan es practiqués una anàlisi de sang o altre anàleg, es requerirà al personal sanitari que ho realitzi perquè remeti el resultat al Jutjat de guàrdia pel mitjà més ràpid i, en tot cas, abans del dia i hora de la citació que es refereixen les regles anteriors.	7ª La pràctica dels controls d'alcoholèmia s'ha d'ajustar al que estableix la legislació de seguretat viària. Això no obstant, quan es practiqui una anàlisi de sang o una altra d'anàloga, s'ha de requerir el personal sanitari que la fa perquè en trameti el resultat al jutjat de guàrdia pel mitjà més ràpid i, en tot cas, abans del dia i l'hora de la citació a què es refereixen les regles anteriors.
8ª Si no fos possible la remissió al Jutjat de guàrdia d'algun objecte que hagués de ser taxat, se sol·licitarà immediatament la presència del perit o servei corresponent perquè ho examini i emeti informe pericial. Aquest informe podrà ser emès oralment davant el Jutjat de guàrdia.	8ª Si no és possible la tramesa al jutjat de guàrdia d'algun objecte que hagi de ser taxat, s'ha de sol·licitar immediatament la presència del perit o del servei corresponent perquè l'examine i n'emeti un informe pericial. Aquest informe pot ser emès oralment davant del jutjat de guàrdia.
2. Per a la realització de les citacions a què es refereix l'apartat anterior, la Policia Judicial fixarà el dia i l'hora de la compareixença coordinadament amb el Jutjat de guàrdia. A aquests efectes, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb allò establert a l'article 110 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, dictarà els Reglaments oportuns per a l'ordenació dels serveis de guàrdia dels Jutjats d'Instrucció en relació amb la pràctica d'aquestes citacions, coordinadament amb la Policia Judicial.	2. Per fer les citacions a què es refereix l'apartat anterior, la policia judicial ha de fixar el dia i l'hora de la compareixença coordinadament amb el jutjat de guàrdia. A aquests efectes, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el que estableix l'article 110 de la Llei orgànica del poder judicial, ha de dictar els reglaments oportuns per a l'ordenació dels serveis de guàrdia dels jutjats d'instrucció en relació amb la pràctica d'aquestes citacions, coordinadament amb la policia judicial.
3. Si la urgència ho requerís, les citacions podran fer-se per qualsevol mitjà de comunicació, fins i tot verbalment, sense perjudici de deixar constància del seu contingut en la pertinent acta.	3. Si la urgència ho requereix, les citacions es poden fer per qualsevol mitjà de comunicació, fins i tot verbalment, sens perjudici de deixar constància del contingut a l'acta pertinent.
	<b>4. A l'efecte de l'aplicació del procediment que regula aquest títol, quan la policia judicial tingui coneixement de la comissió d'un fet vinculable a alguna de les circumstàncies que preveu l'apartat 1 de l'article 795, respecte del qual, no havent estat detingut ni localitzat el presumpte responsable, sigui tanmateix previsible la seva ràpida identificació i localització, ha de continuar les investigacions iniciades, que s'han de fer constar en un únic atestat, el qual s'ha d'enviar al jutjat de guàrdia tan aviat com el presumpte responsable sigui detingut o citat d'acord amb allò que preveuen els apartats anteriors, i en qualsevol cas, dins els cinc dies següents. En aquests casos la instrucció de la causa correspon en exclusiva al jutjat de guàrdia que hagi</b>



	<p>rebut l'atestat.</p> <p>Això que disposa aquest apartat s'entén sens perjudici de donar a conèixer immediatament al jutge de guàrdia i al Ministeri Fiscal la comissió del fet i la continuació de les investigacions per a la seva deguda constància.”</p> <p style="text-align: right;"><b><u>FI ARTICLE 796</u></b></p>
--	---

## **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1º) La Llei Orgànica 15/2003 de 25 de novembre (en vigor des de 27-11-2003 pel que fa al precepte que tractem) ha modificat el contingut de l'article 796.1.4ª de la LeCrim, en el sentit de permetre que els membres de les Forces i Cossos de Seguretat que haguessin intervingut en l'atestat no quedin citats quan la seva declaració consti en el mateix. La veritat és que la pràctica ha demostrat que la seva declaració resulta en moltes ocasions supèrflua a les finalitats de la investigació i i encara més, quan el Jutge, sempre que escaigui, pot acordar la seva declaració com diligència urgent a l'empara de la previsió legal establerta a l'article 797.1.8ª LeCrim..

2º) La Llei Orgànica 15/2003 de 25 de novembre (en vigor des de 27-11-2003 pel que fa al precepte que tractem) ha introduït un nou apartat 4 en l'article 796 de la LeCrim. amb la finalitat de facilitar l'enjudiciament ràpid dels delictes l'autor dels quals, no havent estat detingut ni localitzat, fos previsiblement ràpid d'identificar i localitzar. La llei faculta a la policia judicial per a fer constar totes les investigacions en un únic atestat que serà remès una vegada el presumpte responsable perquè sigui detingut o citat a presència judicial, sent competent en tot cas per a l'enjudiciament del delicte el Jutjat de guàrdia que rebí l'atestat. La reforma precisa, doncs, la competència del jutge de guàrdia que rep l'atestat per conèixer del judici ràpid, resolent els dubtes que, abans de la reforma, van poder esdevenir en supòsits d'atestats ampliadoris i jutge competent per al seu coneixement.

### ***1.2.3.- Article 797: diligències urgents.***

<b><i>Precepte de la LECRIM que es deroga</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
<i>1. El jutjat de guàrdia, després de rebre l'atestat policial, juntament amb els objectes, instruments i proves que, si escau, l'acompanyin, incoarà, si escau, diligències urgents. Sense perjudici de les altres funcions que té encomanades, practicarà, quan resultin pertinents, les següents diligències, en l'ordre que consideri més convenient o aconsellin les circumstàncies, amb la participació activa del Ministeri Fiscal.</i>	<b>“1. El jutjat de guàrdia, després de rebre l'atestat policial, junt amb els objectes, els instruments i les proves que, si s'escau, l'acompanyin, ha d'incoar, si és procedent, diligències urgents. Contra aquesta interlocutòria no es pot interposar cap més recurs. Sens perjudici de les altres funcions que té encomanades, ha de practicar, quan siguin pertinents, les diligències següents, en l'ordre que consideri més convenient o que aconsellin les circumstàncies, amb la</b>

## Guia Pràctica Contra la Violència Domèstica i de Gènere

<p>1ª Recaptarà pel mitjà més ràpid els antecedents penals del detingut o persona imputada.</p> <p>2ª Si fos necessari per a la qualificació jurídica dels fets imputats:</p> <p>a) Recaptarà, de no haver-los rebut, els informes pericials sol·licitats per la Policia Judicial.</p> <p>b) Ordenarà, quan resulti pertinent i proporcionat, que el metge forense, si no ho hagués fet amb anterioritat, examini les persones que hagin comparegut a presència judicial i emeti el corresponent informe pericial.</p> <p>c) Ordenarà la pràctica per un perit de la taxació de béns o objectes confiscats o intervinguts i llocs a disposició judicial, si no s'hagués fet amb anterioritat.</p> <p>3ª Prendrà declaració al detingut posat a disposició judicial o a la persona que, resultant imputada pels termes de l'atestat, hagi comparegut a la citació policial, en els termes previstos en l'article 775. Davant la falta de compareixença de l'imputat a la citació policial davant el Jutjat de guàrdia, podrà aquest aplicar allò previst a l'article 487.</p> <p>4ª Prendrà declaració als testimonis citats per la Policia Judicial que hagin comparegut. Davant la falta de compareixença de qualsevol testimoni a la citació policial davant el Jutjat de guàrdia, podrà aquest aplicar allò previst a l'article 420.</p> <p>5ª <i>Portarà a terme les informacions previstes a l'article 776.</i></p> <p>6ª Practicarà el reconeixement en roda de l'imputat, sempre que sigui pertinent i hagi comparegut el testimoni.</p> <p>7ª Ordenarà, de considerar-ho necessari, l'aclariment entre testimonis, entre testimonis i imputats o imputats entre si.</p> <p>8ª <i>Ordenarà la citació, fins i tot verbal, de les persones que consideri necessari que compareguin davant ell.</i></p> <p>9ª Ordenarà la pràctica de qualsevol diligència pertinent que pugui portar-se a terme en l'acte o dins del termini establert a l'article 799.</p> <p>2. Quan, per raó del lloc de residència d'un testimoni o víctima o per altre motiu, hagués de témer raonablement que una prova no podrà practicar-se en el judici oral, o pogués motivar la seva suspensió, el Jutge de guàrdia practicarà immediatament la mateixa assegurant, en tot cas, la possibilitat de contradicció de les parts.</p> <p>Aquesta diligència haurà de documentar-se en suport apte per a l'enregistrament i reproducció del so i de la imatge o per mitjà d'acta autoritzada pel secretari Judicial, amb expressió dels intervinents.</p>	<p><b>participació activa del Ministeri Fiscal.</b></p> <p>1ª Ha de demanar pel mitjà més ràpid els antecedents penals del detingut o la persona imputada.</p> <p>2ª Si és necessari per a la qualificació jurídica dels fets imputats:</p> <p>a) Ha de demanar, si no els ha rebut, els informes pericials sol·licitats per la policia judicial.</p> <p>b) Ha d'ordenar, quan sigui pertinent i proporcionat, que el metge forense, si no ho ha fet abans, examini les persones que hagin comparegut a presència judicial i emeti l'informe pericial corresponent.</p> <p>c) Ha d'ordenar la pràctica per un perit de la taxació de béns o objectes presos o intervinguts i posats a disposició judicial, si no s'ha fet abans.</p> <p>3ª Ha de prendre declaració al detingut posat a disposició judicial o a la persona que, resultant imputada pels termes de l'atestat, hagi comparegut a la citació policial, en els termes que preveu l'article 775. Davant la falta de compareixença de l'imputat a la citació policial davant el jutjat de guàrdia, aquest pot aplicar allò que preveu l'article 487.</p> <p>4ª Ha de prendre declaració als testimonis citats per la policia judicial que hagin comparegut. Davant la falta de compareixença de qualsevol testimoni a la citació policial davant el jutjat de guàrdia, aquest pot aplicar allò que preveu l'article 420.</p> <p><b>5ª Ha de dur a terme, si escau, les informacions que preveu l'article 776.</b></p> <p>6ª Ha de practicar el reconeixement en roda de l'imputat, si és pertinent i el testimoni ha comparegut.</p> <p>7ª Ha d'ordenar, si ho considera necessari, l'acarament entre testimonis, entre testimonis i imputats o imputats entre si.</p> <p><b>8ª Ha d'ordenar la citació, fins i tot verbal, de les persones que consideri necessari que compareguin davant seu. A aquests efectes no escau la citació de membres de les forces i cossos de seguretat que hagin intervingut en l'atestat la declaració dels quals consti al mateix atestat, llevat que, excepcionalment i mitjançant una resolució motivada, consideri imprescindible la seva nova declaració abans d'adoptar alguna de les resolucions que preveu l'article següent.</b></p> <p>9ª Ha d'ordenar la pràctica de qualsevol diligència pertinent que es pugui portar a cap a l'acte o dins del termini que estableix l'article 799.</p> <p>2. Quan, per raó del lloc de residència d'un testimoni o</p>
---	--

## Guia Pràctica Contra la Violència Domèstica i de Gènere

<p>A l'efecte de la seva valoració com a prova en sentència, la part a qui interessi haurà d'instar en el judici oral la reproducció de l'enregistrament o la lectura literal de la diligència, en els termes de l'art. 730.</p>	<p>d'una víctima o per un altre motiu, calgui témer raonablement que una prova no es pot practicar en el judici oral, o pot motivar-ne la suspensió, el jutge de guàrdia l'ha de practicar immediatament assegurant, en tot cas, la possibilitat de contradicció de les parts.</p> <p>Aquesta diligència s'ha de documentar en suport apte per a l'enregistrament i la reproducció del so i de la imatge o per mitjà d'una acta autoritzada pel secretari judicial, amb indicació dels qui hi intervenen.</p> <p>A l'efecte de valorar-la com a prova en una sentència, la part a qui interessi ha d'instar en el judici oral la reproducció de l'enregistrament o la lectura literal de la diligència, en els termes de l'article 730.</p> <p><b>3. L'advocat designat per a la defensa també té habilitació legal per representar el seu defensat en totes les actuacions que es duguin a terme davant el jutge de guàrdia.”</b></p> <p><b><u>FI ARTICLE 797</u></b></p>
--	--

### **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1º) La Llei Orgànica 13/2003 de 24 d'octubre( en vigor des de 28-10-2003) ha modificat el contingut de l'article 797.1.de la LeCrim, en l'únic sentit d'excloure de recurs l'acte pel qual el jutge de guàrdia acorda la incoació de diligències urgents ; la irrecurribilitat citada és conforme amb la que ja establia i estableix la llei en supòsits tals com quan el jutge, estimant la suficiència de les diligències practicades, ordena seguir el procediment del capítol IV ( article .798.2 LeCrim ) o quan el jutge acorda l'obertura de judici oral ( article 800 LeCrim.).

2º) La Llei Orgànica 15/2003 de 25 de novembre ( en vigor des de 27-11-2003 pel que fa al precepte que tractem) ha modificat el contingut de l'article 797.1. 5ª de la LeCrim, en l'únic sentit d'acordar que la informació que a l'ofès i perjudicat pel delictes ha de fer-se del contingut dels articles 109 i 110 de la LeCrim. ho faci el jutge de guàrdia si escau. Cas que no és altre que el del supòsit que aquesta informació no s'hagués ja practicat per la Policia Judicial . A tal interpretació ha d'arribar-se a tenor del nou text legal de l'article 776 dins de la regulació de les diligències prèvies, el qual supedita la pràctica de la informació que ens ocupa al supòsit que no hagi estat prèviament realitzada per la policia judicial.

3º) La Llei Orgànica 15/2003 de 25 de novembre ( en vigor des de 27-11-2003 pel que fa al precepte

que tractem) ha modificat el contingut de l'article 797.1.8ª de la LeCrim, en concordança amb la reforma de l'article 796.1.4.LeCrim. Policia Judicial no ha de citar davant el jutjat de guàrdia als membres de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat que hagin intervingut a l'atestat si la seva declaració ja consta en el mateix i, per la mateixa raó, el Jutge de guàrdia no acordés la seva citació i declaració tret que l'estimés imprescindible. La veritat és que la pràctica ha demostrat que la seva declaració resulta en moltes ocasions innecessària a les finalitats de la investigació i i encara més quan el Jutge pot acordar la seva declaració com a diligència urgent a l'empara de la previsió legal.

4º) La Llei Orgànica 15/2003 de 25 de novembre ( en vigor des de 27-11-2003 pel que fa al precepte que tractem) ha introduït un nou apartat a l'article que ens ocupa, a saber, el tercer. L'article 797,3 de la LeCrim, atorga ara a l'advocat de la defensa la representació del seu defensat per a les actuacions que s'efectuïn davant el jutge de guàrdia. Evidents fins pràctics justifiquen la introducció de l'article que tractem i el contingut del qual es correspon amb la regulació prevista per a les diligències prèvies.

#### 1.2.4.- Article 798: audiència a les parts sobre suficiència de diligències practicades i mesures cautelars

<b><i>Precepte de la LECRIM que es deroga</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
<p>"1. A continuació, el Jutge escoltarà les parts personades i al Ministeri Fiscal sobre quina de les resolucions previstes a l'apartat següent procedeix adoptar. A més, les parts acusadores i el Ministeri Fiscal podran sol·licitar qualssevol mesures cautelars enfront de l'imputat o, si s'escau, enfront del responsable civil, sense perjudici de les que s'hagin pogut adoptar anteriorment.</p> <p>2. El Jutge de guàrdia dictarà resolució amb algun d'aquests continguts:</p> <p><i>1º En el cas que consideri suficients les diligències practicades, dictarà interlocutòria en forma oral, que haurà de documentar-se i no serà susceptible de cap recurs, ordenant seguir el procediment del capítol següent, tret que estimi procedent alguna de les decisions previstes en els tres primers ordinals de l'apartat 1 de l'art. 779, en aquest cas dictarà interlocutòria.</i></p> <p>2ª En el cas que consideri insuficients les diligències practicades, ordenarà que el procediment continuï com a diligències prèvies del procediment abreujat. El Jutge haurà d'assenyalar motivadament quines són les diligències la pràctica de les quals resulta necessària per a concloure la instrucció de la causa o les circumstàncies que ho fan impossible.</p>	<p>"1. A continuació, el jutge ha d'oïr les parts que han comparegut i el Ministeri Fiscal sobre quina de les resolucions que preveu l'apartat següent cal adoptar. A més, les parts acusadores i el Ministeri Fiscal poden sol·licitar qualsevol mesura cautelar contra l'imputat o, si s'escau, contra el responsable civil, sens perjudici de les que s'hagin pogut adoptar abans.</p> <p>2. El jutge de guàrdia ha de dictar una resolució amb algun d'aquests continguts:</p> <p><b>1ª En el cas que consideri suficients les diligències practicades, ha de dictar una interlocutòria en forma oral, que s'ha de documentar i no és susceptible de cap recurs, en què ordeni seguir el procediment del capítol següent, llevat que consideri procedent alguna de les decisions que preveuen les regles 1a i 3a de l'apartat 1 de l'article 779, cas en què ha de dictar la interlocutòria corresponent. Si el jutge de guàrdia reputa falta el fet que hagi donat lloc a la formació de les diligències, l'ha d'enjudiciar de forma immediata d'acord amb allò que preveu l'article 963.</b></p> <p>2ª En el cas que consideri insuficients les diligències practicades, ha d'ordenar que el procediment continuï com a diligències prèvies del procediment abreujat. El jutge ha d'assenyalar motivadament quines són les diligències la pràctica de les quals és necessària per concloure la instrucció de la causa o les circumstàncies que ho fan impossible.</p>

<p>3. Quan el Jutge de guàrdia dicti la interlocutòria acordant alguna de les decisions prèvies en els tres primers ordinals de l'apartat 1 de l'art. 779, en la mateixa acordarà el que escaigui sobre l'adopció de mesures cautelars enfront de l'imputat i, si escau, enfront del responsable civil. Enfront del pronunciament del Jutge sobre mesures cautelars, cabran els recursos previstos a l'art. 766. Quan el Jutge de guàrdia dicti acte en forma oral ordenant la continuació del procediment, sobre l'adopció de mesures cautelars s'estarà a allò disposat a l'apartat 1 de l'art. 800.</p> <p>4. Així mateix, ordenarà, si escau, la devolució d'objectes intervinguts."</p>	<p>3. Quan el jutge de guàrdia dicti la interlocutòria en què disposa alguna de les decisions que preveuen els tres primers ordinals de l'apartat 1 de l'article 779, hi ha d'ordenar el que escaigui sobre l'adopció de mesures cautelars contra l'imputat i, si s'escau, contra el responsable civil. Contra el pronunciament del jutge sobre mesures cautelars, escauen els recursos que preveu l'article 766. Quan el jutge de guàrdia dicti una interlocutòria en forma oral en què ordeni la continuació del procediment, sobre l'adopció de mesures cautelars cal atènyer-se al que disposa l'apartat 1 de l'article 800.</p> <p>4. Així mateix, ha d'ordenar, si escau, la devolució d'objectes intervinguts."</p> <p style="text-align: right;"><b><u>FI ARTICLE 798</u></b></p>
--	---

## **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1º) La Llei Orgànica 15/2003 de 25 de novembre ( en vigor des de 27-11-2003 pel que fa al precepte que tractem) ha modificat el contingut de l'article 798.2.1r de la LeCrim, acordant que en el cas que el jutge de guàrdia després de la pràctica de les diligències urgents acordades, consideri que procedeix la incoació de judici de Faltes, procedeixi al seu enjudiciament immediat, no havent-se de relegar doncs a cap moment posterior a la seva celebració. La reforma s'adequa a la previsió establerta per a l'enjudiciament ràpid de les faltes solucionant alguns dubtes que en la pràctica van sorgir sobre el moment d'enjudiciament en el cas de conversió de les diligències urgents segons el judici de faltes.

### ***1.2.5.- Article 801: conformitat***

<b><i>Precepte de la LECRIM que es deroga</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
<p><i>1. Sense perjudici de l'aplicació en aquest procediment de l'art. 787, l'acusat podrà prestar la seva conformitat davant el Jutjat de guàrdia i aquest dictar sentència de conformitat, remetent-se llavors totes les actuacions al Jutjat penal que correspongui per a l'execució de la sentència, quan concorrin els següents requisits:</i></p> <p>1r Que no s'hagués constituït acusació particular i el Ministeri Fiscal hagués sol·licitat l'obertura del judici oral i, així acordada pel jutge de guàrdia, aquell hagués presentat a l'acte escrit d'acusació.</p> <p>2n Que els fets objecte d'acusació hagin estat qualificats com a delictes castigats amb pena de fins a tres anys de presó, amb pena de multa qualsevol que sigui la seva quantia o amb altra pena de diferent naturalesa la durada</p>	<p><b>1. Sens perjudici de l'aplicació en aquest procediment de l'article 787, l'acusat pot prestar la seva conformitat davant el jutjat de guàrdia, i aquest dictar sentència de conformitat, quan hi concorrin els requisits següents:</b></p> <p>1ª Que no s'hagi constituït acusació particular i el Ministeri Fiscal hagi sol·licitat l'obertura del judici oral i, disposada així pel jutge de guàrdia, aquell hagi presentat a l'acte l'escrit d'acusació.</p> <p>2ª Que els fets objecte d'acusació hagin estat qualificats de delictes castigats amb pena de fins a tres anys de presó, amb pena de multa de qualsevol quantia o amb una altra pena de diferent naturalesa la durada de la qual no excedeixi els deu anys.</p>

## Guia Pràctica Contra la Violència Domèstica i de Gènere

<p>de la qual no excedeixi de deu anys.</p> <p>3r Que, tractant-se de pena privativa de llibertat, la pena sol·licitada o la suma de les penes sol·licitades no superi, reduïda en un terç, els dos anys de presó.</p> <p><i>2. Dins de l'àmbit definit en l'apartat anterior, el Jutjat de guàrdia realitzarà el control de la conformitat prestada en els termes previstos en l'art. 787 i dictarà, si escau, sentència de conformitat, en la qual imposarà la pena sol·licitada reduïda en un terç, i si la pena imposada fora privativa de llibertat, resoldrà el procedent sobre la seva suspensió o substitució.</i></p> <p>3. Per a acordar, si escau, la suspensió de la pena privativa de llibertat bastarà, a l'efecte de allò disposat a l'art. 81.3r del Codi Penal, amb el compromís de l'acusat de satisfer les responsabilitats civils que s'haguessin originat en el termini prudencial que el Jutjat de guàrdia fixi. Així mateix, en els casos que de conformitat amb l'art. 87.1.1r del Codi Penal sigui necessària una certificació suficient pel centre o servei públic o privat degudament acreditat o homologat de que l'acusat es troba deshabituat o sotmès a tractament per a tal fi, bastarà per a acceptar la conformitat i acordar la suspensió de la pena privativa de llibertat el compromís de l'acusat d'obtenir aquesta certificació en el termini prudencial que el Jutjat de guàrdia fixi.</p> <p>4.- Si hagués acusador particular en la causa, l'acusat podrà, en el seu escrit de defensa, prestar la seva conformitat amb la més greu de les acusacions segons el previst en els apartats anteriors."</p>	<p>3ª Que, tractant-se de pena privativa de llibertat, la pena sol·licitada o la suma de les penes sol·licitades no superi, reduïda en un terç, els dos anys de presó.</p> <p><b>2. Dins de l'àmbit definit en l'apartat anterior, el jutjat de guàrdia ha de dur a terme el control de la conformitat prestada en els termes que preveu l'article 787 i, si s'escau, ha de dictar oralment sentència de conformitat que s'ha de documentar d'acord amb allò que preveu l'apartat 2 de l'article 789, en la qual ha d'imposar la pena sol·licitada reduïda en un terç, encara que suposi la imposició d'una pena inferior al límit mínim que preveu el Codi penal.</b></p> <p><b>Si el fiscal i les parts personades expressen la seva decisió de no recórrer, el jutge, en el mateix acte, ha de declarar oralment la fermesa de la sentència i, si la pena imposada és privativa de llibertat, ha de resoldre el que sigui procedent sobre la seva suspensió o substitució.</b></p> <p>3. Per ordenar, si s'escau, la suspensió de la pena privativa de llibertat n'hi ha prou, als efectes d'allò que disposa l'article 81.3a del Codi penal, amb el compromís de l'acusat de satisfer les responsabilitats civils que s'hagin originat en el termini prudencial que fixi el jutjat de guàrdia. Així mateix, en els casos en què, de conformitat amb l'article 87.1.1a del Codi penal, sigui necessari un certificat suficient per part d'un centre o servei públic o privat degudament acreditat o homologat que l'acusat està deshabituat o sotmès a tractament per a aquesta finalitat, per acceptar la conformitat i disposar la suspensió de la pena privativa de llibertat n'hi ha prou amb el compromís de l'acusat d'obtenir aquest certificat en el termini prudencial que fixi el jutjat de guàrdia.</p> <p><b>4. Dictada sentència de conformitat i practicades les actuacions a què es refereix l'apartat 2, el jutge de guàrdia ha de disposar el que sigui procedent sobre la posada en llibertat o l'ingrés a la presó del condemnat i ha de fer els requeriments que se'n derivin, i remetre seguidament les actuacions junt amb la sentència redactada al jutjat penal que correspongui, que n'ha de continuar l'execució.</b></p> <p>5. Si hi ha acusador particular en la causa, l'acusat, al seu escrit de defensa, pot prestar la seva conformitat amb la més greu de les acusacions segons el que preveuen els apartats anteriors."</p> <p style="text-align: right;"><b><u>FI ARTICLE 801</u></b></p>
---	---

### **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1º) La Llei Orgànica 15/2003 de 25 de novembre ( en vigor des de 27-11-2003 pel que fa al precepte que tractem) ha donat una nova redacció al contingut de l'article 801.2 de la LeCrim. D'un

costat permet al jutge dictar sentència de conformitat oralment la qual cosa ofereix una major rapidesa la que a l'acta es documentarà exclusivament la fallada i una succinta motivació, permetent relegar a moment posterior la seva redacció de tal manera que aquesta no alenteixi l'enjudiciament d'altres judicis o l'assistència a altres actuacions del jutjat de guàrdia. D'altre costat, i dissipant qualsevol dubte que la redacció anterior pogués produir, preveu la possibilitat que la pena finalment imposada, en ser reduïda en un terç, resulti inferior al límit mínim previst en el Codi Penal.

Finalment preveu al seu torn l'expressa declaració pel jutge de la fermesa de la sentència per al supòsit que les parts personades i el fiscal manifestin la seva intenció de no recórrer-la.

2º) La Llei Orgànica 15/2003 de 25 de novembre ( en vigor des de 27-11-2003 pel que fa al precepte que tractem) ha donat una nova redacció a l'apartat quart, passant a ocupar el seu anterior contingut el nou apartat cinquè. L'article 801.4 de la LeCrim. resol definitivament els dubtes que plantejava la situació personal del finalment condemnat per sentència ferma de conformitat. Ha de ser doncs el jutge de guàrdia qui després de dictar oralment la sentència de conformitat acordi el procedent sobre la posada en lliberta o l'ingrés a la presó del condemnat, als efectes del qual haurà de, si escau, realitzar els requeriments que la seva decisió impliqui, remetent, a continuació les actuacions al jutjat penal perquè aquest continuï amb l'execució de la pena imposada. Atorga el nou precepte, doncs, facultat al jutge de guàrdia per a iniciar l'execució de la pena ferma imposada en sentència de conformitat respecte de la situació personal del condemnat.

#### 1.2.6.- Article 962: judici de faltes davant el Jutjat de Guàrdia

<i><b>Precepte de la LECRIM que es deroga</b></i>	<i><b>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</b></i>
<i>“1. Quan la Policia Judicial tingui notícia d'un fet que presenti els caràcters de falta tipificada als arts. 617 o 620 del Codi Penal, sempre que l'ofès sigui alguna de les persones a les quals es refereix l'art. 153 del mateix Codi, així com a l'art. 623.1 del Codi Penal quan sigui flagrant, l'enjudiciament del qual correspongui al Jutjat d'Instrucció al què s'ha de lliurar l'atestat o a altre del mateix partit judicial, procedirà de forma immediata a citar davant el jutjat de guàrdia a les persones indicades als apartats 3 i 4 de l'art. 796. En fer aquesta citació s'advertirà a les persones citades de les respectives conseqüències de no comparèixer davant el jutjat de guàrdia. Així mateix, les hi advertirà que el judici podrà celebrar-se de faltes de forma immediata al jutjat de guàrdia, fins i tot encara que no compareguin, i que han de comparèixer amb els mitjans de prova de què es valguin. Al denunciante i a l'ofès o perjudicat se'ls informará dels seus drets en els termes previstos als arts.</i>	<b>“1. Quan la policia judicial tingui notícia d'un fet que presenti els caràcters de falta tipificada a l'article 617, a l'article 623.1 quan sigui flagrant o a l'article 620 del Codi penal, sempre que en aquest últim cas l'ofès sigui alguna de les persones a les quals es refereix l'article 173.2 del mateix Codi, l'enjudiciament del qual correspongui al jutjat d'instrucció al qual s'ha de lliurar l'atestat o a un altre del mateix partit judicial, ha de citar de forma immediata davant el jutjat de guàrdia els ofesos i perjudicats, el denunciante, el denunciat i els testimonis que puguin donar raó dels fets. En fer aquesta citació s'ha d'advertir les persones citades de les respectives conseqüències de no comparèixer davant el jutjat de guàrdia. Així mateix, cal advertir-les que es pot fer el judici de faltes de forma immediata al jutjat de guàrdia, fins i tot encara que no compareguin, i que han de comparèixer amb els</b>

<p>109, 110 i 967.</p> <p>2. A la persona denunciada se li informará succintament dels fets que consisteixi la denúncia i del dret que li assisteix de comparèixer assistit d'advocat. Aquesta informació es practicarà en tot cas per escrit.</p> <p>3. En aquests casos, la Policia Judicial farà lliurament de l'atestat al Jutjat de guàrdia, en el qual constin les diligències i citacions practicades i, si escau, la denúncia de l'ofès.</p> <p>4. Per a la realització de les citacions a què es refereix aquest article, la Policia Judicial fixarà l'hora de la compareixença coordinadament amb el Jutjat de guàrdia. A aquests efectes, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb allò que estableix l'art. 110 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, dictarà els Reglaments oportuns per a l'ordenació dels serveis de guàrdia dels Jutjats d'Instrucció en relació amb la pràctica d'aquestes citacions, coordinadament amb la Policia Judicial."</p>	<p>mitjans de prova de què intentin valer-se. Al denunciant i a l'ofès o perjudicat se'ls ha d'informar dels seus drets en els termes que preveuen els articles 109, 110 i 967.</p> <p><b>2. A la persona denunciada se l'ha d'informar succintament dels fets en què consisteixi la denúncia i del dret que té de comparèixer assistida d'un advocat. Aquesta informació s'ha de practicar sempre per escrit.</b></p> <p>3. En aquests casos, la policia judicial fa lliurament de l'atestat al jutjat de guàrdia, en què constin les diligències i citacions practicades i, si s'escau, la denúncia de l'ofès.</p> <p>4. Per a la realització de les citacions a què es refereix aquest article, la policia judicial fixa l'hora de la compareixença coordinadament amb el jutjat de guàrdia. A aquests efectes, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb allò que estableix l'article 110 de la Llei orgànica del poder judicial, ha de dictar els reglaments oportuns per a l'ordenació dels serveis de guàrdia dels jutjats d'instrucció en relació amb la pràctica d'aquestes citacions, coordinadament amb la policia judicial."</p> <p style="text-align: right;"><b><u>FI ARTICLE 962</u></b></p>
---	--

## **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1º) La Llei Orgànica 15/2003 de 25 de novembre ( en vigor des de 27-11-2003 pel que fa al precepte que tractem) ha donat una nova redacció al contingut de l'article 962.1 de la LeCrim. adaptant el precepte a la reforma del Codi Penal en matèria de violència domèstica introduïda per la Llei Orgànica 11/2003, de 29 de setembre. Per això desapareix la referència a la falta de lesions de violència domèstica doncs ha passat a integrar el delictes de l'article 153 del Codi Penal i la referència als ofesos de la falta d'amenaques, coaccions i injúries de l'article 620 del Codi Penal ho és al nou àmbit previst a l'article 173.2 del Codi Penal.

2º) En altre ordre de coses, la reforma manté en l'àmbit de l'enjudiciament ràpid de les faltes la de furt flagrant de l'article 623.1 del Codi Penal i amplia el seu àmbit a qualsevol falta de lesions.

### ***1.2.7.- Article 965: impossibilitat de celebrar judici de faltes durant el servei de guàrdia***

<b><i>Precepte de la LECRIM que es deroga</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
<i>"1. Si no fos possible la immediata celebració del judici, el Jutjat de guàrdia seguirà les regles següents:</i>	<b>"1. Si no és possible celebrar el judici durant el servei de guàrdia, el jutjat ha de seguir les regles següents:</b>



<p><i>1º Si estimés que la competència per a l'enjudiciament correspon a un Jutjat d'altre partit judicial o a algun Jutjat de Pau del partit, li remetrà allò actuat perquè aquest procedeixi a realitzar l'assenyalament del judici i les citacions.</i></p> <p><i>2ª Si la competència per a l'enjudiciament correspon al propi Jutjat d'Instrucció de guàrdia o a altre Jutjat d'Instrucció del partit judicial, procedirà en tot cas a l'assenyalament per a la celebració del judici de faltes i a les citacions procedents per al dia més pròxim possible i, en qualsevol cas, en un termini no superior a set dies. L'assenyalament i les citacions es faran dins d'un termini no superior a dos dies quan es tracti de les faltes tipificades als arts. 617 o 620 del Codi Penal, sempre que l'ofès sigui alguna de les persones a les quals es refereix l'art. 153 del mateix Codi, així com de la falta tipificada a l'art. 623.1 del Codi Penal, quan sigui flagrant.</i></p> <p><i>Les citacions es faran al Ministeri Fiscal, tret que la falta fos perseguible només a instància de part, al denunciant, si n'hi hagués, al denunciat i als testimonis i perits que puguin donar raó dels fets.</i></p> <p><i>2. Quan el judici de faltes no s'hagi de celebrar davant el mateix Jutjat, aquest farà l'assenyalament i les citacions per als dies i hores predeterminats a tal fi en els òrgans judicials enjudiciadors. A aquests efectes, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb allò establert a l'art. 110 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, dictarà els Reglaments oportuns per a l'ordenació, coordinadament amb el Ministeri Fiscal, dels assenyalaments de judicis de faltes que realitzin els Jutjats de guàrdia per a la seva celebració davant altres Jutjats d'Instrucció del mateix partit judicial. ”.</i></p>	<p><b>1.ª Si la competència per a l'enjudiciament correspon al mateix jutjat d'instrucció, ha d'assenyalar en tot cas la celebració del judici de faltes i les citacions procedents per al dia hàbil més pròxim possible dins els predeterminats a aquest fi, i en qualsevol cas en un termini no superior a set dies.</b></p> <p><b>2.ª Si considera que la competència per a l'enjudiciament correspon a un altre jutjat, li ha de remetre les actuacions perquè aquest faci l'assenyalament del judici i les citacions d'acord amb allò que disposa la regla anterior.</b></p> <p><b>2. El Consell General del Poder Judicial, d'acord amb allò que estableix l'article 110 de la Llei orgànica del poder judicial, ha de dictar els reglaments oportuns per a l'ordenació, coordinadament amb el Ministeri Fiscal, dels assenyalaments de judicis de faltes.”</b></p> <p style="text-align: right;"><b><u>FI ARTICLE 965</u></b></p>
---	--

## **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1º) La Llei Orgànica 15/2003 de 25 de novembre ( en vigor des de 27-11-2003 pel que fa al precepte que tractem) ha donat una nova redacció al contingut de l'article 965 de la LeCrim. La reforma suprimeix l'assenyalament del judici de faltes i les corresponents citacions que abans el propi jutjat de guàrdia havia de realitzar en el cas que, no sent possible la celebració del judici durant el servei de guàrdia, la competència per al seu enjudiciament fora d'altre jutjat del mateix partit judicial. Amb la reforma, l'assenyalament només ho efectuarà el jutjat de guàrdia respectant el termini màxim legal de set dies en el cas que sigui el competent per a l'enjudiciament dels fets doncs en el cas que ho sigui altre jutjat del seu partit judicial, igual que si ho és altre jutjat d'altre partit, es limitarà a remetre-li les actuacions. El jutjat finalment competent és qui efectuarà el seu propi assenyalament i les corresponents citacions respectant el termini legal de set dies.

**1.2.8.- Article 966: citacions al judici**

<b><i>Precepte de la LECRIM que es deroga</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou a la LECRIM</i></b>
<i>“Els assenyalaments i les citacions de judicis de faltes es faran en la forma i en els terminis previstos en l'article anterior, també en els casos que no siguin realitzats pel jutjat de guàrdia.”</i>	<b>“Les citacions per celebrar el judici de faltes que preveu l'article anterior s'han de fer al Ministeri Fiscal, excepte en els casos als quals es refereix l'apartat 2 de l'article 969, al querellant o denunciante, si n'hi ha, al denunciat i als testimonis i perits que puguin donar raó dels fets.”</b>
	<b><u>FI ARTICLE 966</u></b>

**ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1º) La Llei Orgànica 15/2003 de 25 de novembre (en vigor des de 27-11-2003 pel que fa al precepte que tractem) ha donat una nova redacció al contingut de l'article 966 de la LeCrim. La nova redacció d'aquest article és una mera conseqüència de la reforma de l'article precedent. D'un costat suprimeix la referència al termini de celebració del judici de faltes, a saber, un màxim de set dies, doncs aquesta previsió ja la recull el precedent article 965 en la seva nova redacció. D'altre costat, el seu nou contingut especifica aquells que han de ser citats a la celebració del judici, a saber Ministeri Fiscal, excepte falta perseguible només prèvia denúncia de l'ofès o perjudicat, denunciante, denunciat, testimonis i perits, tal com abans concretava el precedent article 965 en la seva redacció anterior.

### **1.3.- ESTATUTO DE LA VÍCTIMA EN EL PROCESO PENAL ESPAÑOL**

- Quadre resum del règim jurídic de la víctima del delictes en el procés penal espanyol.
- Per Joaquín Delgado Martín, Lletrat del Consell General del Poder Judicial.

<b><u>1.- INICI DEL PROCEDIMENT</u></b>
<b><u>2.- REPARACIÓ</u></b>
<b><u>3.- DIGNITAT</u></b>
<b><u>4.- INFORMACIÓ</u></b>
<b><u>5.- PROTECCIÓ</u></b>
<b><u>6.- ESTATUT DE PART</u></b>

ADVERTÈNCIA: Els drets continguts als apartats 1 a 5 corresponen a la víctima del delictes encara que no tingui la condició de part al procés penal.

#### ***1.3.1.- Drets a l'inici del procediment***

<b><u>1.- INICI DEL PROCEDIMENT</u></b>	Dret a iniciar el procés en les infraccions penals semiprivades, semipúbliques o privades.	<ul style="list-style-type: none"> <li>• Querella als delictes privats</li> <li>• Denúncia als delictes o faltes semiprivades o semipúbliques</li> </ul>
---	--	--

#### ***1.3.2.- Drets en la reparació del dany***

<b><u>2.- REPARACIÓ</u></b>	Dret a obtenir una reparació del dany sofert pel delictes	<ul style="list-style-type: none"> <li>• Possible exercici de l'acció civil</li> <li>• Defensa dels seus interessos pel Ministeri Fiscal.</li> <li>• Compensació amb càrrec a l'Estat en els supòsits de la Llei 35/95</li> </ul>
-----------------------------	---	---

**1.3.3.- Dret a la dignitat**

<p><b><u>3.- DIGNITAT</u></b></p>	<p>Dret a que la dignitat de la víctima sigui respectada en tot acte processal en què intervingui.</p>	<ul style="list-style-type: none"> <li>• En general: conjunt d'elements destinats a eliminar o disminuir la victimització secundària (apartats 22 i següents de la Carta de Drets dels Ciutadans davant la Justícia)</li> <li>• Tracte específic per a les víctimes especialment vulnerables: menors, gent gran, discapacitats...(apartats 26 i següents de la Carta de Drets dels Ciutadans davant la Justícia)</li> <li>• <u>Evitar la confrontació</u> víctima-agressor: violència domèstica (art. 544 ter. 4,3r LeCrim) i menors (arts. 448,3r i 707,2n LeCrim)</li> </ul>
-----------------------------------	--	--

**1.3.4.- Dret a la informació**

<p><b><u>4.- INFORMACIÓ</u></b></p>	<p>Dret a rebre informació sobre els aspectes del procés penal que siguin rellevants per a la protecció dels seus interessos, encara que no sigui part en el procés.</p>	<ul style="list-style-type: none"> <li>• <u>Oferiment d'accions</u> (arts 109, 110, 776 i 771.1r LeCrim)</li> <li>• Obligació de subministrar <b><u>informacions puntuals</u></b>: <ul style="list-style-type: none"> <li>○ Sobre possibilitat de reparació i d'obtenir justícia gratuïta (Art. 15 Llei 35/95)</li> <li>○ Celebració del judici (data i lloc) i resolució que recaigui (Art. 15 Llei 35/95)</li> <li>○ Sentència que se dicte (arts 785.3, 789.4, 973.2 i 976.3 LeCrim)</li> <li>○ Actes processals que puguin afectar l seva seguretat en els casos d l'art. 57 CP (art. 109 LeCrim)</li> <li>○ Ordre de protecció (art. 544 ter LeCrim)</li> </ul> </li> <li>• Obligació de subministrar <b><u>informació permanent</u></b> sobre: <ul style="list-style-type: none"> <li>○ Situació processal de l'imputat (art. 544 ter LeCrim)</li> <li>○ Mesures cautelars (art. 544 ter LeCrim)</li> <li>○ Situació penitenciària de l'agressor (art. 544 ter LeCrim)</li> </ul> </li> </ul>
-------------------------------------	--	---

**1.3.5.- Dret a la protecció**

<b>5.- <u>PROTECCIÓ</u></b>	Dret a rebre un nivell adequat de protecció de la seva seguretat quan existeixi un risc greu de represàlies o de reiteració dels actes violents.	<ul style="list-style-type: none"> <li>• <u>Protecció de la víctima quan intervingui en qualitat de testimoni</u>: Llei 19/94</li> <li>• <u>Ordre de protecció</u> de l'article 544 ter LeCrim (mesures penals, civils i d'assistència i protecció social)</li> <li>• <u>Mesures penals destinades a la seva protecció</u>:                         <ul style="list-style-type: none"> <li>○ Presó provisional</li> <li>○ Article 13 LeCrim</li> <li>○ Prohibicions 544 bis LeCrim</li> <li>○ Article 158 CC</li> <li>○ Altres</li> </ul> </li> </ul>
-----------------------------	--	---

**1.3.6.- Condició de part**

<b>6.- <u>CONDICIÓN DE PARTE</u></b>	Dret a obtenir l'estatut de part quan compleixi els requisits exigits per l'ordenament	<ul style="list-style-type: none"> <li>• <u>Simplificació de requisits per se part</u>: no necessària querella (art. 961.2 LeCrim)</li> <li>• Un cop obtinguda la <u>condició de part</u> del procés penal: plenes possibilitats d'actuació com a part dins del marc legal.</li> </ul>
--------------------------------------	--	--

## 2.-REFORMES DEL CODI PENAL

- Preceptes afectats:
  - **Articles 37, 39, 40, 46, 48, 49, 57, 83, 84, 88, 153, 173, 468, 617 i 620 CP**
- Modificacions realitzades per les següents Lleis:
  - **Llei Orgànica 11/2003, de 29 de setembre** (BOE 30 de setembre de 2003) que va entrar en vigor el dia següent a la seva publicació.
  - **Llei Orgànica 15/2003, de 25 de novembre**, (BOE 26 de novembre de 2003), de modificació del Codi Penal, que va entrar en vigor el dia 1 d'octubre de 2004.
- **Articles analitzats per Vicente Magro Servet i Inmaculada Montalbán Huertas**

### 2.1.- REFORMES DE LA PART GENERAL

#### *2.1.1.- Article 37: pena de localització permanent*

<i>Precepte del Codi Penal que es deroga</i>	<i>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</i>
<p>1. L'arrest de cap de setmana tindrà una durada de trenta-sis hores i equivaldrà, en qualsevol cas, a dos dies de privació de llibertat. Tan sols podran imposar-se com a màxim vint-i-quatre caps de setmana com arrest, tret que la pena s'imposi com a substitutiva d'altra privativa de llibertat; en tal cas la seva durada serà la que resulti de l'aplicació de les regles contingudes a l'art. 88 d'aquest Codi.</p> <p>2. El seu compliment tindrà lloc durant els divendres, dissabtes o diumenges en l'establiment penitenciari més pròxim al domicili de l'arrestat.</p> <p>No obstant això disposat al paràgraf anterior, si les circumstàncies ho aconsellen, el Jutge o Tribunal sentenciador podrà ordenar, previ acord del reu i escoltat el Ministeri Fiscal, que l'arrest de cap de setmana es compleixi en altres dies de la setmana, o de no existir Centre penitenciari en el partit judicial on resideixi el penat, sempre que fos possible, en dipòsits municipals.</p> <p>3. Si el condemnat incorregué en dues absències no justificades, el Jutge de Vigilància, sense perjudici de deduir testimoniatge pel trencament de condemna, podrà acordar que l'arrest s'executi ininterrompudament.</p>	<p><b>1. La localització permanent té una durada de fins a 12 dies. El seu compliment obliga el penat a romandre al seu domicili o en un lloc determinat fixat pel jutge en sentència.</b></p> <p><b>2. Si el reu ho sol·licita i les circumstàncies ho aconsellen, oït el ministeri fiscal, el jutge o tribunal sentenciador pot acordar que la condemna es compleixi durant els dissabtes i els diumenges o de forma no continuada.</b></p> <p><b>3. Si el condemnat incompleix la pena, el jutge o tribunal sentenciador ha de deduir testimoni per procedir de conformitat amb allò que disposa l'article 468.</b></p> <p style="text-align: center;"><b><u>FI ARTICLE 37</u></b></p>

4. Les altres circumstàncies d'execució s'establiran reglamentàriament d'acord amb allò disposat a la llei penitenciària, les normes de la qual s'aplicaran supletòriament en allò no previst expressament en aquest Codi.

## **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1.- La L.O. 15/2003, de 25 de novembre, per la qual es modifica la Llei Orgànica 10/95, de 23 de novembre del Codi Penal, suprimeix la pena d'arrest de cap de setmana . Aquesta reforma entrarà en vigor el 10 d'octubre del 2004.

2.- La pena d'Arrest de Cap de setmana es substitueix, segons els casos, per la pena de presó de curta durada --de tres mesos des d'ara en els delictes-- bé per la pena de treballs en benefici de la comunitat; o bé per la pena de localització permanent. La supressió de la pena d'arrest de cap de setmana es justifica en l'Exposició de Motius de la referida llei dient que la seva aplicació pràctica no ha estat satisfactòria.

3.- La pena de localització permanent és una novetat introduïda per la L.O. 15/2003 que, segons la seva Exposició de Motius, tracta de donar una resposta penal a les infraccions penals lleus i evitar els efectes perjudicials de la reclusió en establiments penitenciaris. Es basa en l'aplicació de les noves mesures que proporciona el desenvolupament de la tecnologia i es preveu que es compleixi en el domicili o en altre lloc assenyalat pel jutge o tribunal per un període de temps que no pot excedir de dotze dies, ja siguin consecutius o els caps de setmana, si el jutge o tribunal sentenciador ho considera més procedent.

### ***2.1.2.- Article 39: penes restrictives de drets***

<b><i>Precepte del Codi Penal que es deroga</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</i></b>
Són penes privatives de drets: a) La inhabilitació absoluta.  b) Les d'inhabilitació especial per ocupació o càrrec públic, professió, ofici, indústria o comerç, o de drets de pàtria potestat, tutela, guarda o curatela, dret de sufragi passiu o de qualsevol altre dret.  c) La suspensió d'ocupació o càrrec públic.  d) La privació del dret a conduir vehicles a motor i	Són penes privatives de drets: a) La inhabilitació absoluta. b) Les d'inhabilitació especial per a feina o càrrec públic, professió, ofici, indústria o comerç, o altres activitats determinades en aquest Codi, o dels drets de pàtria potestat, tutela, guarda o curatela, dret de sufragi passiu o qualsevol altre dret. c) La suspensió de feina o càrrec públic. d) La privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors. e) La privació del dret a tenir i portar armes.

ciclomotors.	f) La privació del dret a residir en determinats llocs o a anar-hi.
e) La privació del dret a tenir i dur armes.	g) La prohibició d'aproximar-se a la víctima o a aquells dels seus familiars o altres persones que determini el jutge o tribunal.
f) La privació del dret a residir en determinats llocs o acudir a ells, o la prohibició d'aproximar-se a la víctima, o a aquells dels seus familiars o altres persones que determini el Jutge o Tribunal, o de comunicar-se amb ells.	h) La prohibició de comunicar-se amb la víctima o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determini el jutge o tribunal.
	i) <b>Els treballs en benefici de la comunitat.</b>
	<b><u>FI ARTICLE 39</u></b>

## **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1.- Es passa a considerar de forma autònoma i independent les penes de privació del dret a residir en determinats llocs o acudir a ells, la prohibició d'aproximar-se a la víctima o a aquells dels seus familiars o altres persones que determini el Jutge o Tribunal i la prohibició de comunicar-se amb la víctima o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determini el Jutge o Tribunal.

2.- Aquestes penes que es van incloure a l'art. 39 CP van ser incloses per l'apartat 4t de l'article 1 de la LO 14/1999, de 9 de juny, de modificació del Codi Penal de 1995, en matèria de protecció a les víctimes de maltractaments i de la Llei d'Enjudiciament Criminal («B.O.E.» 10 juny). Amb la reforma se li dóna a cadascuna d'elles una lletra a l'art. 39, passant a ser les f), g) i h) amb autonomia i independència per a adoptar-les totes o alguna d'elles sobre la base de les circumstàncies concorrents.

### ***2.1.3.- Article 40: catàleg de penes privatives de drets***

<b><i>Precepte del Codi Penal que es deroga</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</i></b>
La pena d'inhabilitació absoluta tindrà una durada de sis a vint anys, excepte el que excepcionalment disposin altres preceptes del present Codi; les d'inhabilitació especial, de sis mesos a vint anys la de suspensió d'ocupació o càrrec públic, de sis mesos a sis anys; la de privació del dret a conduir vehicles a motor i ciclomotors i la de privació del dret a la tinença i port d'armes, de tres mesos a deu anys; la de privació del dret a residir o acudir a determinats llocs, de sis mesos a cinc anys, i la de treballs en benefici de la comunitat, d'un dia a un any.	<p>1. La pena d'inhabilitació absoluta té una durada de sis a 20 anys; les d'inhabilitació especial, de tres mesos a 20 anys, i la de suspensió de feina o càrrec públic, de tres mesos a sis anys.</p> <p>2. La pena de privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors, i la de privació del dret a tenir i portar armes tenen una durada de tres mesos a 10 anys.</p> <p>3. La pena de privació del dret a residir en determinats llocs o a anar-hi té una durada de <b>fins a deu anys</b>. La prohibició d'aproximar-se a la víctima o als seus familiars o altres persones, o de comunicar- s'hi, té una durada d'un mes a <b>10 anys</b>.</p> <p>4. La pena de treballs en benefici de la comunitat té una durada d'un dia a un any.</p> <p>5. La durada de cada una d'aquestes penes és la que preveuen els apartats anteriors, llevat del que</p>



	<p>excepcionalment disposin altres preceptes d'aquest Codi.</p> <p style="text-align: center;"><b><u>FI ARTICLE 40</u></b></p>
--	--

### **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1.- S'amplia la de privació del dret a residir o acudir a determinats llocs, de sis mesos a cinc anys que constava en la regulació derogada a una pena de durada de fins a deu anys.

2.- S'amplia la pena de prohibició d'aproximació a la víctima o a aquells familiars o persones que designi de fins a cinc anys que estava prevista a una pena d'un mes fins a deu anys.

#### ***2.1.4.- Article 46: inhabilitació especial per a l'exercici de la pàtria potestat, tutela, curatela, guarda o acolliment***

<b><i>Precepte del Codi Penal que es modifica</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</i></b>
La inhabilitació especial per a l'exercici de la pàtria potestat, tutela, curatela, guarda o acolliment, priva al penat dels drets inherents a la primera, i suposa l'extinció de les altres, així com la incapacitat per a obtenir nomenament per a aquests càrrecs durant el temps de la condemna.	<p>La inhabilitació especial per a l'exercici de la pàtria potestat, tutela, curatela, guarda o acolliment, priva el penat dels drets inherents a la primera, i suposa l'extinció de les altres, així com la incapacitat per a obtenir nomenament per a aquests càrrecs durant el temps de la condemna.</p> <p><b>El jutge o tribunal pot acordar aquesta pena respecte de tots o d'algun dels menors que estiguin a càrrec del penat, en consideració a les circumstàncies del cas.</b></p> <p style="text-align: center;"><b><u>FI ARTICLE 46</u></b></p>

### **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1.- La L.O.15/2003 manté com a pena privativa de drets la d'inhabilitació especial per a l'exercici de la pàtria potestat, tutela, curatela, guarda o acolliment.

2.- Introdueix, de manera expressa, la facultat del jutge o tribunal sentenciador de determinar, en atenció a les circumstàncies del cas, l'abast de la pena en relació amb els menors que estiguin a càrrec del penat; de tal manera que la pena pot ser respecte de tots o d'algun dels menors sotmesos a la pàtria potestat, tutela, curatela, guarda o acolliment del condemnat.

**2.1.5.- Article 48: pena de prohibició d'aproximació a la víctima o familiars**

<b>Precepte del Codi Penal que es modifica</b>	<b>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</b>
<p>La privació del dret a residir en determinats llocs o acudir a ells impedeix al penat tornar al lloc on hagi comès el delictes, o a aquell on resideixi la víctima o la seva família, si fossin diferents.</p> <p>La prohibició d'aproximar-se a la víctima, o a aquells dels seus familiars o altres persones que determini el Jutge o Tribunal, impedeix al penat acostar-se a ells en qualsevol lloc on es trobin, així com acostar-se al domicili d'aquestes persones, als seus llocs de treball i a qualsevol altre que sigui freqüentat per elles.</p> <p>La prohibició de comunicar-se amb la víctima, o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determini el Jutge o Tribunal, impedeix al penat establir amb ells, per qualsevol mitjà de comunicació o mitjà informàtic o telemàtic, contacte escrit, verbal o visual.</p>	<p>“ <b>1.</b> La privació del dret a <b>residir</b> en determinats llocs <b>o a anar-hi</b> impedeix al penat residir o acudir al lloc on hagi comès el delictes, o a aquell on resideixi la víctima o la seva família, si són diferents.</p> <p><b>2.</b> La prohibició d'aproximar-se a la víctima, o a aquells dels seus familiars o altres persones que determini el jutge o tribunal, impedeix al penat apropar-se a ells, en qualsevol lloc en què estiguin, <b>així com apropar-se al seu domicili, als seus llocs de treball i a qualsevol altre que sigui freqüentat per ells, i queda en suspens, respecte dels fills, el règim de visites, comunicació i estada que, si s'escau, s'hagi reconegut en sentència civil fins al compliment total d'aquesta pena.</b></p> <p><b>3.</b> La prohibició de comunicar-se amb la víctima, o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determini el jutge o tribunal impedeix al penat establir amb elles contacte escrit, verbal o visual, per qualsevol mitjà de comunicació o mitjà informàtic o telemàtic.</p> <p><b>4.</b> El jutge o tribunal pot acordar que el control d'aquestes mesures es faci a través dels mitjans electrònics que ho permetin.”</p> <p style="text-align: right;"><b><u>FI ARTICLE 48</u></b></p>

**ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1.- Una important novetat de la L.O.15/2003 és que la pena privativa de drets consistent en la prohibició d'aproximació a la víctima o altres persones, comporta la conseqüència jurídica de suspensió "ex lege" del règim de visites, comunicació i estada respecte dels fills fixat en sentència civil. La suspensió automàtica del règim de visites durarà fins al total compliment de la pena imposada de prohibició d'aproximació.

2.- S'ha d'observar que aquest article estableix la suspensió automàtica del règim de visites respecte dels fills, només per al cas de pena de prohibició d'aproximació a la víctima, familiars o persones determinades. No per a les altres dues modalitats consistents en la prohibició de residir i acudir a determinats llocs, o prohibició de comunicació amb la víctima o altres persones.

3.- S'atorga cobertura legal a la facultat judicial d'ordenar l'ús de mitjans electrònics que permetin controlar l'execució de les penes de prohibició de residència, aproximació i comunicació. La norma no estableix criteris sobre si ha de ser el condemnat o la víctima qui hagi de suportar el mitjà tècnic; de manera que és possible l'ús de mecanismes electrònics de llibertat controlada sobre el penat (homelink) que detecten el trencament de la prohibició d'aproximació; o bé la posada a la disposició de les víctimes de mitjans tècnics com telealarmes, mòbils, polseres o braçalets amb el sistema GPS de seguiment via satèl·lit que activa l'alarma en el centre policial al que està connectat.

### 2.1.6.- Article 49: pena de treballs en benefici de la comunitat

<i>Precepte del Codi Penal que es deroga</i>	<i>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</i>
<p>Els treballs en benefici de la comunitat, que no podran imposar-se sense consentiment del penat, l'obliguen a prestar la seva cooperació no retribuïda en determinades activitats d'utilitat pública. La seva durada diària no podrà excedir de vuit hores i les seves condicions seran les següents:</p> <p>1.<sup>a</sup> L'execució es desenvoluparà sota el control del Jutge o Tribunal sentenciador, que, a aquest efecte, podrà requerir informes sobre l'acompliment del treball a l'Administració, entitat pública o associació d'interès general en què es prestin els serveis.</p> <p>2.<sup>a</sup> No atemptarà a la dignitat del penat.</p> <p>3.<sup>a</sup> El treball en benefici de la comunitat serà facilitat per l'Administració, la qual podrà establir els convenis oportuns a tal fi.</p> <p>4.<sup>a</sup> Gaudirà de la protecció dispensada als penats per la legislació penitenciària en matèria de Seguretat Social.</p> <p>5.<sup>a</sup> No es supeditarà a l'assoliment d'interessos econòmics.</p> <p>Les altres circumstàncies de la seva execució s'establiran reglamentàriament d'acord amb allò disposat a la Llei penitenciària, les disposicions de la qual s'aplicaran supletòriament en allò no previst expressament en aquest Codi.</p>	<p>“Els treballs en benefici de la comunitat, que no es poden imposar sense el consentiment del penat, l'obliguen a prestar la seva cooperació no retribuïda en determinades activitats d'utilitat pública, que poden consistir, en relació amb delictes d'una naturalesa similar a la comesa pel penat, en tasques de reparació dels danys causats o de suport o assistència a les víctimes. La durada diària no pot passar de vuit hores i les condicions són les següents:</p> <p><b>1.<sup>a</sup> L'execució s'ha de desenvolupar sota el control del jutge de vigilància penitenciària, que a aquest efecte ha de requerir els informes sobre l'acompliment del treball a l'Administració, entitat pública o associació d'interès general en què es prestin els serveis.</b></p> <p><b>2.<sup>a</sup> No ha d'atemptar contra la dignitat del penat.</b></p> <p>3.<sup>a</sup> El treball en benefici de la comunitat l'ha de facilitar l'Administració, la qual pot establir els convenis oportuns a aquesta finalitat.</p> <p>4.<sup>a</sup> Ha de gaudir de la protecció dispensada als penats per la legislació penitenciària en matèria de Seguretat Social.</p> <p>5.<sup>a</sup> No s'ha de supeditar a l'obtenció d'interessos econòmics.</p> <p><b>6.<sup>a</sup> Els serveis socials penitenciaris, un cop fetes les verificacions necessàries, han de comunicar al jutge de vigilància penitenciària les incidències rellevants de l'execució de la pena i, en tot cas, si el penat:</b></p> <p><b>a) S'absenta de la feina durant almenys dues jornades laborals, sempre que això suposi un rebuig voluntari per la seva part al compliment de la condemna.</b></p> <p><b>b) Malgrat els requeriments del responsable del centre de treball, té un rendiment sensiblement inferior al mínim exigible.</b></p> <p><b>c) S'oposa a les instruccions que li doni el responsable</b></p>

	<p>de l'ocupació referides al desenvolupament d'aquesta o les incompleixi de forma reiterada i manifesta.</p> <p>d) Per qualsevol altra raó, té una conducta tal que el responsable del treball es negui a continuar mantenint-lo al centre.</p> <p>Una vegada valorat l'informe, el jutge de vigilància penitenciària pot acordar la seva execució al mateix centre, enviar el penat perquè finalitzi l'execució en un altre centre o entendre que el penat ha incomplert la pena.</p> <p>En cas d'incompliment, s'ha de deduir testimoni per procedir de conformitat amb l'article 468.</p> <p>7a. Si el penat falta a la feina per una causa justificada, no s'ha d'entendre com un abandó de l'activitat. Això no obstant, la feina perduda no se li computa en la liquidació de la condemna, en la qual s'han de fer constar els dies o jornades que efectivament hagi treballat del total que se li hagi imposat.”</p> <p style="text-align: right;"><b><u>FI ARTICLE 49</u></b></p>
--	--

### **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1.- El desenvolupament de la pena consistent en treballs en benefici de la comunitat ha tingut una important modificació en la reforma del CP, ja que a part d'una millor regulació es sotmet la seva execució al jutge de vigilància penitenciària en lloc del jutge o tribunal sentenciador i es disciplina el règim del seu incompliment com estableix l'Exposició de Motius citada.

2.- L'execució es subjecta al jutge de vigilància penitenciària, que no al jutge o tribunal sentenciador, com s'inclou abans, sent considerada dins de la pròpia execució de pena en l'àmbit del jutge de vigilància penitenciària.

3.- En el cas que el penat faltés al treball per causa justificada es procedirà a no abonar-li aquest dia en la liquidació de la condemna sense altres mesures afegides, però, és clar, sempre que fos per causa justificada segons el parer del jutge de vigilància penitenciària.

#### ***2.1.7.- Article 57: prohibicions a imposar a les sentències***

<b><i>Precepte del Codi Penal que es deroga</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</i></b>
Els Jutges o Tribunals, en els delictes d'homicidi, avortament, lesions, contra la llibertat, de tortures i contra la integritat moral, la llibertat i indemnitat sexuals, la intimitat, el dret a la pròpia imatge i la inviolabilitat del domicili, l'honor, el patrimoni i l'ordre socio-econòmic,	<b>1. Els jutges o tribunals, en els delictes d'homicidi, avortament, lesions, contra la llibertat, de tortures i contra la integritat moral, la llibertat i indemnitat sexuals, la intimitat, el dret a la Generalitat de Catalunya Departament de Justícia 20 pròpia imatge i</b>

<p>atenent a la gravetat dels fets o al perill que el delinqüent representi, podran acordar en les seves sentències, dins del període de temps que els mateixos assenyalin que, en cap cas, excedirà de cinc anys, la imposició d'una o varies de les següents prohibicions:</p> <p>a) <i>La d'aproximació a la víctima, o a aquells dels seus familiars o altres persones que determini el Jutge o Tribunal.</i></p> <p>b) La que es comuniqui amb la víctima, o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determini el Jutge o Tribunal.</p> <p>c) La de tornar al lloc on s'hagi comès el delicte o d'acudir a aquell on resideixi la víctima o la seva família, si fossin diferents.</p> <p>També podran imposar-se les prohibicions establertes al present article, per un període de temps que no excedirà de sis mesos, per la comissió d'una infracció qualificada com a falta contra les persones dels articles 617 i 620 d'aquest Codi.</p>	<p><b>la inviolabilitat del domicili, l'honor, el patrimoni i l'ordre socio-econòmic, atenent la gravetat dels fets o el perill que representi el delinqüent, poden acordar en les seves sentències la imposició d'una o diverses de les prohibicions que preveu l'article 48, per un temps que no excedeixi els deu anys si el delicte és greu o els cinc si és menys greu.</b></p> <p><b>Això no obstant, si el condemnat ho és a pena de presó i el jutge o tribunal acorda la imposició d'una o diverses de les prohibicions esmentades, ho ha de fer per un temps superior entre un i deu anys al de la durada de la pena de presó imposada en la sentència, si el delicte és greu, i entre un i cinc anys, si és menys greu. En aquest cas, el condemnat ha de complir necessàriament la pena de presó i les prohibicions damunt dites de forma simultània.</b></p> <p><b>2. En els casos dels delictes esmentats en el primer paràgraf de l'apartat 1 d'aquest article comesos contra qui sigui o hagi estat el cònjuge, o sobre una persona que estigui o hagi estat lligada al condemnat per una relació d'afectivitat anàloga fins i tot sense convivència, o sobre els descendents, ascendents o germans per naturalesa, adopció o afinitat, propis o del cònjuge o convivent, o sobre els menors o incapaços que visquin amb ell o que estiguin subjectes a la potestat, tutela, curatela, acolliment o guarda de fet del cònjuge o convivent, o sobre una persona emparada en qualsevol altra relació per la qual estigui integrada al nucli de la seva convivència familiar, així com sobre les persones que per la seva especial vulnerabilitat estan sotmeses a la seva custòdia o guarda en centres públics o privats, s'ha d'acordar, en tot cas, l'aplicació de la pena que preveu l'apartat 2 de l'article 48 per un temps que no excedeixi els deu anys si el delicte és greu o els cinc si és menys greu, sense perjudici d'allò que disposa el paràgraf segon de l'apartat anterior.</b></p> <p><b>3. També es poden imposar les prohibicions que estableix l'article 48, per un període de temps que no excedeixi els sis mesos, per la comissió d'una infracció qualificada de falta contra les persones dels articles 617 i 620.</b></p> <p style="text-align: right;"><b><u>FI ARTICLE 57</u></b></p>
---	--

## **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1.- S'establia a la regulació anterior la limitació en la imposició de les prohibicions de la sentència que es citen per període de cinc anys, mentre que en la reforma es podran imposar les mesures de prohibició per un temps que no excedirà de deu anys si el delicte fos greu o de cinc si fora menys greu.

2.- S'inclou un paràgraf segon en aquest article que suposa una novetat, ja que si el jutge imposa pena privativa de llibertat en la sentència i una o vàries de les prohibicions de l'art. 48 CP haurà d'establir aquesta prohibició per un temps superior al corresponent a la pena privativa de llibertat. Aquesta elevació de la durada de la mesura de prohibició per sobre de la privativa de llibertat ho serà, a criteri del jutge, per període d'entre 1 i 10 anys si el delictes fos greu i entre 1 i 5 si fora menys greu.

Això es fa per a aconseguir que una vegada hagi complert la pena privativa de llibertat el condemnat tingui unes mesures de prohibició posteriors que li impedeixin, per exemple, acostar-se a la víctima, entre altres. Al mateix temps, es disposa el compliment simultani de les penes privatives de llibertat i les mesures de prohibició per evitar que en un permís de sortida del centre penitenciari pugui acostar-se a la víctima.

3.- S'inclou a l'apartat 2n de l'art. 57 CP l'obligació d'acordar la mesura prevista a l'art. 48.2 CP (la prohibició d'aproximació) quan es tracti dels subjectes passius previstos a l'art., 173.2 CP. Aquesta mesura és obligatòria en aquests casos i no discrecional del jutge, tenint en compte que s'utilitza l'expressió "S'acordarà en tot cas". La durada no excedirà de 10 anys si es tracta de delictes greu i de cinc si és menys greu.

4.- Es manté la possibilitat d'acordar en sentència les mesures de prohibició de l'art. 48 en els casos de falta contra les persones dels arts. 617 i 620 per període que no excedeixi de 6 mesos. Ara bé, en els casos de violència domèstica tan sols quedaria afectada ja la referència de l'art. 620 2n que sanciona als que causin a un altre una amenaça, coacció, injúria o vexació injusta de caràcter lleu al constituir delictes de l'art. 153 els casos abans contemplats en els arts. 617 i 620.1 CP.

#### 2.1.8.- Article 83: suspensió de l'execució de la pena

<b><i>Precepte del Codi Penal que es modifica</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</i></b>
<p>1. La suspensió de l'execució de la pena quedarà, sempre condicionada a que el reu no delinqueixi en el termini fixat pel jutge o Tribunal conforme a l'art. 80 d'aquest Codi. En el cas que la pena suspesa fos de presó, el Jutge o Tribunal sentenciador, si ho estima necessari, podrà també condicionar la suspensió al compliment de les obligacions o deures que li hagi fixat d'entre les següents:</p> <p>1º) Prohibició d'acudir a determinats llocs. 1r bis. Prohibició d'aproximar-se a la víctima, o a</p>	<p>1. La suspensió de l'execució de la pena queda sempre condicionada al fet que el reu no delinqueixi en el termini fixat pel jutge o el tribunal, de conformitat amb l'article 80.2 d'aquest Codi. En el cas que la pena suspesa sigui de presó, el jutge o el tribunal sentenciador, si ho considera necessari, també pot condicionar la suspensió al compliment de les obligacions o deures que li hagi fixat d'entre les següents:</p> <p><u>1ª</u>. Prohibició d'anar a determinats llocs.</p>

## Guia Pràctica Contra la Violència Domèstica i de Gènere

<p>aquells dels seus familiars o altres persones que determini el Jutge o Tribunal, o de comunicar-se amb ells.</p> <p>2º) Prohibició d'absentar-se sense autorització del Jutge o Tribunal del lloc on resideixi.</p> <p>3º) Comparèixer personalment davant el Jutjat o Tribunal, o servei de l'Administració que aquests assenyalin, per informar de les seves activitats i justificar-les.</p> <p>4º) Participar en programes formatius, laborals, culturals, d'educació vial, sexual i altres similars.</p> <p>5è. Complir els altres deures que el Jutge o Tribunal estimi convenients per a la rehabilitació social del penat, prèvia conformitat d'aquest, sempre que no atemptin contra la seva dignitat com a persona.</p> <p>2. Els serveis corresponents de l'Administració competent informaran al Jutge o Tribunal sentenciador, almenys cada tres mesos, sobre l'observança de les regles de conducta imposades.</p>	<p>2º. Prohibició d'aproximar-se a la víctima, o a aquells dels seus familiars o altres persones que determini el jutge o el tribunal, o de comunicar-s'hi.</p> <p>3º. Prohibició d'absentar-se sense autorització del jutge o el tribunal del lloc on resideixi.</p> <p>4º. Comparèixer personalment davant del jutjat o el tribunal, o servei de l'Administració que aquests assenyalin, per informar de les seves activitats i justificar-les.</p> <p>5º. Participar en programes formatius, laborals, culturals, d'educació viària, sexual i altres de similars.</p> <p>6º. Complir els altres deures que el jutge o el tribunal consideri convenients per a la rehabilitació social del penat, prèvia conformitat d'aquest, sempre que no atemptin contra la seva dignitat com a persona.</p> <p><b>Si es tracta de delictes relacionats amb la violència de gènere, el jutge o tribunal ha de condicionar en tot cas la suspensió al compliment de les obligacions o els deures previstos a les regles 1a, 2a i 5a d'aquest apartat.</b></p> <p>2. Els serveis corresponents de l'administració competent han d'informar el jutge o el tribunal sentenciador, almenys cada tres mesos, sobre l'observança de les regles de conducta imposades.</p> <p><b><u>FI ARTICLE 83</u></b></p>
---	---

### **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1.- La L.O.15/2003 modifica l'apartat 1 de l'article 83 amb l'objectiu de substituir l'apartat bis de la seva redacció per l'ordinal subsegüent i ordenar la numeració, en conseqüència, en femení, dels ordinals xifrats que es refereixen a les obligacions o deures del citat article.

2.- En el cas de condemnes pels delictes dels articles 153 i 173.2 introdueix l'obligació legal de condicionar la suspensió de l'execució al compliment de la prohibició d'acudir a determinats llocs i prohibició d'aproximar-se a la víctima, o a aquells dels seus familiars o altres persones que determini el Jutge o Tribunal, o de comunicar-se amb ells ( regles de conducta 1a i 2a del mateix art. 83.1).

**2.1.9.- Article 84: revocació de la suspensió de l'execució de la pena**

<i><b>Precepte del Codi Penal que es manté</b></i>	<i><b>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</b></i>
<p>1. Si el subjecte delinquis durant el termini de suspensió fixat, el Jutge o Tribunal revocarà la suspensió de l'execució de la pena.</p> <p>2. Si el subjecte infringís durant el termini de suspensió les obligacions o deures imposats, el Jutge o Tribunal podrà, prèvia audiència de les parts segons els casos</p> <p>a) Substituir la regla de conducta imposada per altra distinta. b) Prorrogar el termini de suspensió, sense que en cap cas pugui excedir de cinc anys. c) Revocar la suspensió de l'execució de la pena, si l'incompliment fos reiterat.</p>	<p><b>S'hi afegeix un nou apartat 3 a l'article 84 amb la següent redacció:</b></p> <p><b>“3. En el cas que la pena suspesa sigui de presó per la comissió de delictes relacionats amb la violència de gènere, l'incompliment per part del reu de les obligacions o els deures previstos a les regles 1a, 2a i 5a de l'apartat 1 de l'article 83 determina la revocació de la suspensió de l'execució de la pena.”</b></p> <p><b><u>FI ARTICLE 84.3</u></b></p>

**ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

S'estableix expressament que l'incompliment d'una de les mesures comportarà de forma obligatòria la suspensió de l'execució de la pena i el consegüent ingrés a la presó com estableix l'apartat 1r de l'art. 85 CP.

**2.1.10.- Article 88: substitució de la pena privativa de llibertat**

<i><b>Precepte del Codi Penal que es modifica</b></i>	<i><b>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</b></i>
<p>1. Els Jutges o Tribunals podran substituir, prèvia audiència de les parts, a la mateixa sentència, o posteriorment a la interlocutòria motivada, abans de donar inici a la seva execució, les penes de presó que no excedeixin d'un any per arrest de cap de setmana o multa, encara que la llei no prevegi aquestes penes per al delicte que es tracti, quan les circumstàncies personals del reu, la naturalesa del fet, la seva conducta i, en particular, l'esforç per a reparar el dany causat així ho aconsellin, sempre que no es tracti de reus habituals. Cada setmana de presó serà substituïda per dos arrests de cap de setmana; i cada dia de presó serà substituït per dues quotes de multa. En aquests casos el Jutge o Tribunal podrà a més imposar al penat l'observança d'una o varies de les obligacions o deures previstos a l'art. 83 d'aquest Codi.</p> <p>Excepcionalment podran els Jutges o Tribunals substituir les penes de presó que no excedeixin de dos anys als reus no habituals quan de les circumstàncies del fet i del culpable s'infereixi que el compliment d'aquelles hauria de frustrar les seves finalitats de prevenció i reinserció social. En aquests casos, la substitució es durà a terme amb els mateixos requisits i en els mateixos termes i mòduls de conversió establerts al paràgraf anterior.</p>	<p>1. Els jutges o tribunals poden substituir, amb l'audiència prèvia de les parts, en la mateixa sentència, o posteriorment en una interlocutòria motivada, abans de donar inici a la seva execució, les penes de presó que no passin d'un any per una multa <b>o per treballs en benefici de la comunitat</b>, encara que la llei no prevegi aquestes penes per al delicte de què es tracti, quan les circumstàncies personals del reu, la naturalesa del fet, la seva conducta i, en particular, l'esforç per reparar el dany causat ho aconsellin, sempre que no es tracti de reus habituals, <b>i substituir cada dia de presó per dues quotes de multa o per una jornada de treball</b>. En aquests casos el jutge o tribunal també pot imposar al penat el compliment d'una o diverses obligacions o deures previstos a l'article 83 d'aquest Codi, <b>si no s'han establert com a penes en la sentència, per un temps que no pot excedir la durada de la pena substituïda</b>.</p> <p>Excepcionalment, els jutges o tribunals poden substituir <b>per una multa o per multa i treballs en benefici de la comunitat les penes de presó que no passin de dos anys als reus no habituals</b>, quan de les circumstàncies del fet i del culpable s'infereixi que el compliment d'aquelles penes frustraria les seves finalitats de prevenció i reinserció social. En aquests casos, la substitució s'ha de dur a terme amb els mateixos</p>



<p>2. També podran els Jutges i Tribunals, prèvia conformitat del reu, substituir les penes d'arrest de caps de setmana per multa o treballs en benefici de la comunitat. En aquest cas, cada arrest de cap de setmana serà substituït per quatre quotes de multa o dues jornades de treball.</p> <p>3. En el supòsit de trencament o incompliment en tot o en part de la pena substitutiva, la pena de presó o d'arrest de cap de setmana inicialment imposada s'executarà descomptant, si escau, la part de temps que s'hagi complert, d'acord amb les regles de conversió respectivament establertes als apartats precedents.</p> <p>4. En cap cas es podran substituir penes que siguin substitutives d'unes altres.</p>	<p>requisits i en els mateixos termes i mòduls de conversió que estableix el paràgraf anterior <b>per a la pena de multa.</b></p> <p><b>En cas que el reu hagi estat condemnat per un delictes relacionat amb la violència de gènere, la pena de presó només pot ser substituïda per la de treballs en benefici de la comunitat. En aquests casos, el jutge o tribunal ha d'imposar addicionalment, a més de la subjecció a programes específics de reeducació i tractament psicològic, l'observança de les obligacions o els deures que preveuen les regles 1a i 2a de l'apartat 1 de l'article 83 d'aquest Codi.</b></p> <p>2. En el cas d'incompliment en tot o en part de la pena substitutiva, la pena de presó inicialment imposada s'ha d'executar descomptant, si s'escau, la part de temps a què equivalguin les quotes satisfetes, d'acord amb la regla de conversió que estableix l'apartat precedent.</p> <p>3. En cap cas no es poden substituir penes que siguin substitutives d'altres.</p> <p style="text-align: right;"><b><u>FI ARTICLE 88</u></b></p>
--	--

### **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1.- Com a conseqüència de la supressió per la L.O.15/2003 de la pena d'arrest de cap de setmana, es modifiquen les referències a aquesta com a substitutives de les penes de presó imposades a reus no habituals.

2.- Com a substitutives de les penes de presó que no excedeixin d'un any - o excepcionalment de dos anys - es manté la pena de multa i s'incorpora la de treballs en benefici de la comunitat, substituint-se cada dia de presó per dues quotes de multa o per una jornada de treball.

3.- La L.O. 15/2003 conté previsió expressa de que en el cas de condemna per delictes de violència domèstica habitual -- tipificat a l'article 173.2 del Codi Penal -- la pena de presó no pot substituir-se per la de multa. Només podrà ser substituïda per la de treballs en benefici de la comunitat i imperativament el Jutge o Tribunal imposarà dues regles de conducta: en primer lloc, la subjecció a programes específics de reeducació i tractament psicològic; en segon lloc, la prohibició d'acudir a determinats llocs a més de la prohibició d'aproximar-se a la víctima, o a aquells dels seus familiars o altres persones que determini, o de comunicar-se amb ells.

## **2.2.- REFORMAS DE LA PARTE ESPECIAL**

### ***2.2.1.- Article 153: delictes de lesions en l'àmbit domèstic***

<b><i>Precepte del Codi Penal que es deroga</i></b>	<b><i>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</i></b>
L'anterior art. 153 ha passat a integrar ara l'art. 173.2 CP.	"Qui per qualsevol mitjà o procediment causés a altre menyscapte psíquic o una lesió no definits com a delictes en aquest Codi o copegés o maltractés d'obra a un altre sense causar-li lesió, o amenacés a un altre de manera lleu amb armes i altres instruments perillosos, quan en tots aquests casos l'ofès fos alguna de les persones a les quals es refereix l'article 173.2, serà castigat amb la pena de presó de tres mesos a un any o treballs en benefici de la comunitat de trenta-un a vuitanta dies i, en tot cas, privació del dret a tenir o dur armes d'un a tres anys, així com quan el Jutge o Tribunal ho estimi adequat a l'interès del menor o incapac, inhabilitació especial per a l'exercici de la pàtria potestat, tutela, curatela, guarda o acolliment per temps de sis mesos a tres anys."  <b><u>FIN ARTÍCULO 153</u></b>

## **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1.- S'eleva a la categoria de delictes sengles conductes que estaven contemplades com a falta a la regulació de Codi Penal que es deroga, quan es cometin els fets abans citats contra alguna de les persones que se citen en l'art. 173.2 CP abans recollits a l'art. 153

2.- Es tracta d'eleva la sanció d'aquestes conductes contra les persones en raó del cercle especial dels subjectes passius i la seva relació amb l'agressor. Així, les dues primeres modalitats d'agressió que ara es considera delictes estaven abans sancionades a l'art. 617.1 i 2 CP que sancionaven el fet de causar una lesió que no constituís delictes i a qui copegés o maltractés a un altre.

3.- L'avantatge de la inclusió d'aquests tipus penals a l'art. 153 ve recollida a la pròpia Exposició de Motius de la Llei 11/2003 en assenyalar que *"Les conductes que són considerades al CP com a faltes de lesions, quan es cometin en l'àmbit domèstic passen a considerar-se delictes, amb la qual cosa obre la possibilitat d'imposar pena de presó i, en tot cas, la pena de privació del dret a tenir i dur armes. Per aquesta raó s'ajusta tècnicament la falta regulada a l'art. 617 CP."*

### 2.2.2.- Article 173.2: delictes de violència habitual

<i>Precepte del Codi Penal que es modifica</i>	<i>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</i>
<p>L'anterior art. 153 ha passat a integrar ara l'art.173.2 CP.</p> <p>Disposava l'art. 153 ex LO11/2003</p> <p>“Aquell qui habitualment exerceixi violència física o psíquica sobre qui sigui o hagi estat el seu cònjuge o sobre la persona que estigui o hagi estat lligada a ell de forma estable per anàloga relació d'afectivitat, o sobre els fills propis o del cònjuge o convivent, pupils, ascendents o incapaços que amb ell convisquin o que es trobin subjectes a la potestat, tutela, curatela, acolliment o guarda de fet d'un o altre, serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a tres anys, sense perjudici de les penes que poguessin correspondre als delictes o faltes en què s'haguessin concretat els actes de violència física o psíquica.</p> <p>Per a apreciar l'habitualitat a què es refereix el paràgraf anterior, s'atendrà al nombre d'actes de violència que resultin acreditats, així com a la proximitat temporal dels mateixos, amb independència de que aquesta violència s'hagi exercit sobre la mateixa o diferents víctimes de les compreses en aquest article, i que els actes violents hagin estat o no objecte d'enjudiciament en processos anteriors”</p>	<p>1. Aquell qui infligeix a una altra persona un tracte degradant, i menyscaba greument la seva integritat moral, es castiga amb la pena de presó de sis mesos a dos anys.</p> <p>2. Aquell que habitualment exerceixi violència física o psíquica sobre qui sigui o hagi estat el seu cònjuge o sobre la persona que hi estigui o hi hagi estat lligada per una relació anàloga d'afectivitat <b>fins i tot sense convivència</b>, o sobre els <b>descendents, ascendents o germans per naturalesa, adopció o afinitat, propis o del cònjuge o convivent, o sobre els menors o incapaços</b> que convisquin amb ell o que estiguin subjectes a la potestat, tutela, curatela, acolliment o guarda de fet <b>del cònjuge o convivent, o sobre la persona emparada en qualsevol altra relació per la qual estigui integrada al nucli de la seva convivència familiar, així com sobre les persones que per la seva especial vulnerabilitat estan sotmeses a custòdia o guarda en centres públics o privats</b>, es castiga amb la pena de presó de sis mesos a tres anys, <b>privació del dret a tenir i portar armes de dos a cinc anys i, si s'escau, quan el jutge o tribunal ho consideri adequat per a l'interès del menor o incapaç, inhabilitació especial per a l'exercici de la pàtria potestat, tutela, curatela, guarda o acolliment per un temps d'un a cinc anys</b>, sense perjudici de les penes que puguin correspondre als delictes o faltes en què s'hagin concretat els actes de violència física o psíquica.</p> <p><b>S'han d'imposar les penes en la seva meitat superior quan algun o alguns dels actes de violència es perpetrin en presència de menors, o utilitzant armes, o tinguin lloc al domicili comú o al domicili de la víctima, o es realitzin trencant una pena de les que preveu l'article 48 d'aquest Codi o una mesura cautelar o de seguretat o prohibició de la mateixa naturalesa.</b></p> <p>3. Per apreciar l'habitualitat a què es refereix l'apartat anterior, cal atènyer-se al nombre d'actes de violència acreditats, així com a la seva proximitat temporal, amb independència del fet que la violència s'hagi exercit sobre la mateixa o sobre diferents víctimes de les compreses en aquest article, i que els actes violents hagin estat o no objecte d'enjudiciament en processos anteriors.</p> <p style="text-align: right;"><b><u>FIN ARTÍCULO 173</u></b></p>

**ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1.- El Pla de lluita contra la delinqüència - presentat pel govern el dia 12 de setembre de 2002 - contemplava un conjunt d'actuacions que incloïen mesures legislatives, entre les quals posava un especial accent en les mesures dirigides a enfortir la seguretat ciutadana, combatre la violència domèstica i afavorir la integració social dels estrangers. La Llei Orgànica 11/2003, de 29 de setembre es dictà en execució d'aquest Pla i va entrar en vigor el dia 1 d'octubre de 2003

2.- Respecte als delictes de violència domèstica comesos amb habitualitat, l'Exposició de Motius de la LO11/2003 posa de manifest l'objectiu de dotar-li d'una millor sistemàtica en traslladar-lo des del Títol III del Codi Penal - dedicat a les Lesions - al Títol VII dedicat a les "Tortures i altres delictes contra la integritat moral", passant a integrar el nombre 2 de l'art. 173, amb l'objecte d'identificar amb més propietat el bé jurídic protegit pel tipus penal.

3.- Al costat de la relació matrimonial, present o passada, el nou art. 173.2 introdueix la variable que la "anàloga relació d'afectivitat encara sense convivència" com vincle entre subjecte actiu i passiu que permet aplicar el delicte de violència habitual. Aquesta extensió vol donar cabuda a les agressions perpetrades per qui tenen o han tingut una relació d'afectivitat sense convivència, perquè "la realitat demostra que en molts casos la conducta descrita es dona amb gran freqüència en relacions de parella que no han conviscut mai", segons l'Esmena 177 presentada pel grup Parlamentari Socialista i la 143 del Grup Parlamentari Català.

4.- El nou art. 173.2 amplia el cercle de les possibles víctimes o subjectes passius, seguint l'informe de la Fiscalia General de l'Estat i del Consell General del Poder Judicial, en el sentit de comprendre a les següents persones:

- 4.1. Descendents del subjecte actiu - a més dels fills que ja estaven en l'anterior regulació- o del seu cònjuge o convivent; ascendents del subjecte actiu i també del cònjuge o convivent; i germans per naturalesa, adopció o afinitat, sempre que aquests parents formin un nucli de convivència familiar.
- 4.2. Persones emparades en qualsevol altra relació per la qual es trobi integrada en el nucli de la seva convivència familiar. S'exigeix convivència encara que no existeixin els vincles parentals abans esmentats.
- 4.3. Persones que per la seva especial vulnerabilitat es troben sotmeses a custòdia o

## Guia Pràctica Contra la Violència Domèstica i de Gènere

guarda en centres públics o privats. Es tracta de protegir a víctimes especialment vulnerables, menors, incapaces o ancians que habiten en residències de manera habitual o permanent - no conjuntural - com si fos la seva llar i on poden patir una posició de debilitat enfront de les persones més fortes.

5.- La reforma introdueix com a pena accessòria imperativa la privació del dret a la tenir i dur armes de dos a cinc anys.

6.- La reforma introdueix com a pena facultativa, en atenció a l'interès del menor o incapac, la d'inhabilitació especial de la pàtria potestat, tutela, curatela, guarda o acolliment .

7.- Com a accions agreujades - amb penes en la seva meitat superior - assenyala les següents:

- 7.1. Quan algun o alguns dels actes de violència es perpetrin en presència de menors.
- 7.2. Quan s'utilitzin armes.
- 7.3. Quan es realitzin trencant una pena de les contemplades a l'article 48 d'aquest Codi o una mesura cautelar o de seguretat o prohibició de la mateixa naturalesa. En aquest supòsit s'està referint als casos de trencament de les penes i de les mesures cautelars d'allunyament.

### 2.2.3.- Article 468: delictes de trencament de condemna o mesura

<i>Precepte del Codi Penal que es deroga</i>	<i>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</i>
Aquells que trenquessin la seva condemna, mesura de seguretat, presó, mesura cautelar, conducció o custòdia, seran castigats amb la pena de presó de sis mesos a un any si estiguessin privats de llibertat, i amb la multa de dotze a vint-i-quatre mesos en els altres casos.	<b>1. Els qui trenquin la condemna, mesura de seguretat, presó, mesura cautelar, conducció o custòdia, seran castigats amb la pena de presó de sis mesos a un any si estan privats de llibertat.</b>  <b>2. En els demés supòsits, s'imposarà multa de dotze a vint-i-quatre mesos en els altres casos, llevat que es trenquessin les prohibicions a que es refereix l'apartat segon de l'article 57 d'aquest Codi, en aquest cas es podrà imposar la pena de presó de tres mesos a un any o la de treballs en benefici de la comunitat de noranta a cent vuitanta dies.</b>  <b><u>FI ARTICLE 468</u></b>

**ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1.- Al text anterior d'aquest article es sancionava amb la pena de multa de 12 a 24 mesos el trencament de condemna, mesura de seguretat, mesura cautelar, conducció o custòdia quan no es trobés a la presó l'autor del trencament, circumstància que havia propiciat situacions injustes que sancionaven amb una pena de multa els incompliments de les mesures de prohibició, per exemple, de l'art. 48 i 57 CP.

2.- En els casos d'incompliment de les mesures de prohibició de l'art. 57.2 en relació amb l'art. 48 la pena a imposar serà la de presó de tres mesos a un any o la de treballs en benefici de la comunitat de noranta a cent vuitanta dies, quan l'autor estigués privat de llibertat. Si no ho estigués tan sols s'aplicaria pena privativa de llibertat en els casos de trencament de les mesures de prohibició de l'art. 48 en relació amb l'art. 57.2 CP.

3.- En els casos en que es trenquin les mesures de privació de residir en determinats llocs o acudir a ells, prohibició d'aproximar-se o de comunicar-se a la víctima o familiars i persones que designi, es podrà imposar la pena privativa de llibertat encara que estigués en llibertat l'autor dels fets si es tractés d'un cas de violència domèstica. Resulta interessant puntualitzar, no obstant això, que si aquestes mesures de prohibició s'adoptessin en altres casos diferents als referits a qualsevol de les persones compreses en l'art. 173.2 CP la pena a imposar seria la de multa de 12 a 24 mesos, ja que l'apartat 2n de l'art. 57 al que es refereix l'apartat 2n de l'art. 468 CP es circumscriu als fets referits a la comissió de qualsevol dels tipus penals de l'art. 57.1 CP quan la víctima fora una de les persones compreses a l'art. 173.2 CP.

4.- En el cas d'incompliment de les mesures abans citades d'aproximació, residir o comunicar-se quan fossin adoptades com a mesures cautelars no es podrà aplicar la pena de presó abans citada al referir-se l'art. 57.2 només als supòsits de penes, no als casos de mesures cautelars. La redacció literal de l'art. 468.2 CP no permet aplicar la pena privativa de llibertat per incompliment de la mesura cautelar d'allunyament adoptada per mitjà de l'art. 544 bis LeCrim dins del sistema, per exemple, de l'Ordre de protecció aprovada per la Llei 27/2003, de 31 de Juliol.

#### 2.2.4.- Article 617: falta de maltractaments

<i><b>Precepte del Codi Penal que es deroga</b></i>	<i><b>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</b></i>
<p>1. Aquell qui, per qualsevol mitjà o procediment, causés a un altre una lesió no definida com a delictes en aquest Codi, serà castigat amb la pena d'arrest de tres a sis caps de setmana o multa d'un a dos mesos.</p> <p>2. Aquell qui copegés o maltractés d'obra a un altre sense causar-li lesió serà castigat amb la pena d'arrest d'un a tres caps de setmana o multa de deu a trenta dies.</p> <p>Quan l'ofès fos alguna de les persones a les quals es refereix l'article 153, la pena serà la d'arrest de tres a sis caps de setmana o multa d'un a dos mesos, tenint en compte la possible repercussió econòmica que la pena imposada pogués tenir sobre la pròpia víctima o sobre el conjunt dels integrants de la unitat familiar.</p>	<p>“1. El qui, per qualsevol mitjà o procediment, causi a un altre una lesió no definida com a delictes en aquest Codi ha de ser castigat amb la pena de localització permanent de sis a 12 dies o una multa d'un a dos mesos.</p> <p>2. El qui colpegi o maltracti d'obra un altre sense causar-li lesió ha de ser castigat amb <b>la pena de localització permanent</b> de dos a sis dies o una multa de 10 a 30 dies.”</p> <p style="text-align: center;"><b><u>FI ARTICLE 617</u></b></p>

### **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

1.- S'ha remès a l'art. 153 CP la mateixa conducta que està sancionada com a falta en aquest art. 617 CP quan el subjecte passiu sigui una de les persones contingudes a l'art. 173.2 CP.

2.- És l'únic supòsit del CP en el que el fet és configurat com a delictes o falta no en atenció a l'acció en si, sinó al subjecte passiu que rep l'agressió.

#### 2.2.5.- Article 620: falta d'amenaques, coacció, injúries o vexació injusta

<i><b>Precepte del Codi Penal que es modifica</b></i>	<i><b>Redacció que ara s'inclou al Codi Penal</b></i>
<p>Seran castigats amb la pena de multa de deu a vint dies:</p> <p>1º) Aquells que, de manera lleu, amenacin a un altre amb armes o altres instruments perillosos, o els treguin en una baralla, com no sigui en justa defensa, i tret que el fet sigui constitutiu de delictes.</p> <p>2º) Aquells que causin a un altre una amenaça, coacció injúria o vexació injusta de caràcter lleu.</p> <p>Els fets descrits en els dos nombres anteriors només seran perseguibles mitjançant denúncia de la persona ofesa o del seu representant legal.</p>	<p>Es castiguen amb la pena de multa de deu a vint dies:</p> <p>1º) Els qui de manera lleu amenacin un altre amb armes o altres instruments perillosos, o els provoquin en una baralla, com no sigui en defensa justa, llevat que el fet sigui constitutiu de delictes.</p> <p>2º) Els qui causin a un altre una amenaça, coacció, injúria o vexació injusta de caràcter lleu, llevat que el fet sigui constitutiu de delictes.</p> <p><b>Els fets descrits en els dos números anteriors només són perseguibles mitjançant denúncia de la persona ofesa o del seu representant legal.</b></p> <p><b>En els casos del número 2n d'aquest article, quan l'ofès sigui alguna de les persones a què es refereix l'article 173.2, la pena ha de ser la de localització permanent de quatre a vuit dies, sempre en domicili diferent i allunyat del de la víctima, o treballs en benefici de la comunitat de cinc a deu dies.</b></p>

En aquests casos no és exigible la denúncia a què es refereix el paràgraf anterior d'aquest article, excepte per a la persecució de les injúries.

**FI ARTICLE 620**

### **ASPECTES A DESTACAR DE LA NOVA REGULACIÓ DEL PRECEPTE**

- 1.- El 620 és l'únic reducte de les faltes de violència domèstica. Després de la LO 15/2003 les possibles faltes de violència domèstica es refereixen a les accions d'amenaçar sense arma o instrument perillós, coaccionar, injuriar o vexar injustament, amb caràcter lleu a alguna de les persones a les quals es refereix l'art. 173.2. Es manté l'excepció al principi de persecució d'ofici per al casos de les injúries lleus, en les que s'exigeix denúncia de la persona ofesa del seu representant legal.
- 2.- La pena d'arrest de cap de setmana queda substituïda per la pena de localització permanent de 4 a 8 dies. Per als supòsits de violència domèstica - aquells on l'ofès sigui alguna de les persones a les quals es refereix l'art. 173.2 CP - s'estableix la previsió legal que la pena de localització permanent s'ha de complir en domicili diferent i allunyat del de la víctima. La finalitat és evitar els efectes de l'antic arrest domiciliari, on el condemnat podia complir la pena de privació de llibertat en el propi domicili família, al costat de la víctima.
- 3.- Se suprimeix la pena de multa i en el seu lloc s'introdueix la pena de Treballs en Benefici de la Comunitat de 5 a 10 dies com alternativa a la pena de localització permanent.